

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

JULIJ

2009 / leto XVI

KARO inženiring d.o.o. Mengeš
Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš
 www.karo.si

tel: 01 / 723-09-86; 723-09-87
 fax: 01 / 723-80-15
 GSM: 041 / 635-172

PRODAMO:

Stanovanja

- Mengeš – Glavičeva, trisobno stanovanje z delovnim kabinetom, 78 m², v 2. nadstropju, delno mansardno, balkon, S, J, Z lega, v šeststanovanjski stavbi, l. 2008. Stanovanje je svetlo, sodobna razporeditev, v kopalnici je vgrajena večja masažna kad. Velika shramba v kleti, pripadajoči dve parkirni mesti na zunanjem parkirišču, mirno naselje.
Cena: 175.000,00 EUR
- Trzin – Ljubljanska, enosobno, 40,82 m², V lega, 1. nadstropje, nizek blok, dvigalo, l. 2002, svetlo in ohranjeno. V hodniku je vgrajena nova, večnamenska omara, ki po dogovoru ostane stanovanju, opremljena kuhinja. Plinsko etažno ogrevanje, samostojni priključki, lastniško parkirno mesto v garažni kleti.
Cena: 117.000,00 EUR
- Domžale – Bistra, l. 2005, dvosobno, 68,29 m², 1/5 nad., velik zaprt balkon, izredno ohranjeno, opremljena kuhinja, lastniški garažni box v kleti.
Cena: 159.000,00 EUR
- Ljubljana – Linhartov dvor, garso-

njera, 34,00m² skupaj s kletjo, odprt pogled, francoski balkon, ohranjeno in vzdrževano, zgrajeno l. 2001, 2. nadstropje od petih, dvigalo, urejen blok, vsi priključki, bližina centra, mirna lokacija, lastniško parkirno mesto v skupni garaži.
Cena: 120.000,00 EUR

- Grosuplje – center, enosobno, v petstanovanjski stavbi, mansardno, 31 m², adaptirano l. 1999, bivalna kuhinja, ločena spalnica, lepo vzdrževano, pripadajoča shramba v kleti, solastniški delež zemljišča, nova streha, vpis etaže v teku.
Cena: 66.000,00 EUR

- Ljubljana – Zalog, v dvostanovanjski hiši, l. 1968, zgornja etaža, dvosobno z dvema balkonoma, 74 m², s pripadajočo garažo in pomožnim prostorom v kleti 16 m², podstrešjem 36 m² in zemljiščem 127 m². Stanovanji imata ločena vhoda s stopnišča.
Cena: 115.000 EUR

Hiši

- Kamnik – Šmarca, Prodamo samostojno enodružinsko hišo, 178 m² z garažo, P+1N+podstreha, l. 1977, 755m² zemljišča. Hiša je kvalitetno grajena in zelo ohranjena. Objektu je prizidana podkletena delavnica (mirna obrt) s samostojnimi priključki in vhodom, tlorisni gabarit 48 m², možnost preu-

reditve v bivalne namene. Zgornji del prizidka je samostojna enota z lastnim vhodom, veliko sobo s kuhinjo, balkonom in prehodom v hišo. Na dvorišču je nadstrešek za 4 os. avtomobile, za hišo vrtna uta. Objekt je končen, odprt pogled.
Cena: 330.000,00 EUR

- Radomlje, v bližini Arboretuma Volčji potok in golf igrišča prodamo samostojno hišo, neto tlorisna površina 240 m², gabarit: delno K+P+1N. V kleti se nahaja kotlovnica in večnamenski prostor, v pritličju vhodni vetrolov, kuhinja, dnevna soba z izhodom na teraso cca. 27 m², kabinet, shramba, kopalnica z WC-jem, v 1. nad. 3 sobe, večja kopalnica, balkon. Hiša je bila nadzidana in prizidana l. 1971 in 1984. Na zemljišču 946 m² je prizidana garaža za dva osebna avtomobila in vrtna uta. Naselje ni strnjeno, odprt pogled, zelena okolica, vredno ogleda.
Cena: 360.000,00 EUR

Zemljišča

- Mengeš – atraktivna lokacija, JZ obrobje, zazidljiva zemljišča, 21 parcel za gradnjo enodružinskih hiš v izmerah od 558m² – 1826m² in 16 parcel za pozidavo dvojčkov, velikosti od 330m² – 402 m². Cena: 230 EUR/m² + sofinanciranje sorazmernega deleža komunalne opreme. Podrobnejše informacije na spletni strani www.karo.si

- Dol pri Ljubljani – Vinje, zazidljivo zemljišče, 1000 m², ob javni cesti, cca. 500 m nadmorske višine, področje je redko

poseljeno, lep razgled, neokrnjena narava, ni javnega vodovoda. Cena: 70 EUR/m²

- Dol pri Ljubljani – Podgora, zazidljivo zemljišče v izmeri 1.251 m² (skrajni južni del kmetijske) s pripadajočim deležem dostopne poti, komunalni vodi na, oz. ob parceli, sončna lega, mirna lokacija, bližina gozda, prodamo.
Cena: 150.000 EUR

ODDAMO:

Poslovni prostor

- Domžale – Oddamo poslovni prostor, 57 m, razdeljen na dva ločena prostora, prvi pri vhodu 12 m², drugi 45 m² + sanitarije. Prostor je lepo vzdrževan, svetel, primeren za skladiščno dejavnost ali mirno obrt. Višina stropov 2,70 m, leto zgradbe 1988. Dovoz in parkiranje urejeno.
Cena: 5 EUR/m² neto.

Vikend

- Šenturška gora, bivalni vikend, novogradnja na lepi lokaciji, v izmeri cca. 80m², v dveh etažah, v pritličju so bivalni deli, v mansardi pa trije spalniki prostori. Popolnoma opremljen, ogrevanje na trda goriva – kamin. Oddamo v dolgoročni, večletni najem. Cena: cca 630,00 EUR/mesec, za daljši najem možnost popusta.

KARO INŽENIRING D.O.O.
MENGES

prod. BURNIK
 Mengeš, Prešernova cesta 3
 tel.: 01/729-68-70
 E-pošta: menges.2485@trgoavto.si
 Del. čas: 8.00–18.00, sobota: 8.00–12.00

NOVO : HITRI SERVIS KOLES, MENJAVA ZRAČNIC, PLAŠČEV, NASTAVITEV ZAVOR IN PRESTAV, MENJAVA VERIGE...

AKCIJA: KOLESARSKA DODATNA OPREMA MERIDA – 30 %
 VSAK ČETRTEK, PETEK IN SOBOTO V MESECU JULIJU:
 ROTAC. KOSILNICE – 15 %
 SKUTERJI IN ŠTIRIKOLESNICI SYM – 15 %
 VSA KOLESA – 20 %
 VSAK PONEDELJEK IN TOREK V MESECU JULIJU :
 PRI NAKUPU Z MERCATOR PIKA KARTICO
 NAD 300 EUR – TROJNE PIKE

**MOŽEN NAKUP NA VEČ OBROKOV
 BREZ OBRESTI**

**DOSTOP DO TRGOVINE JE MOŽEN Z
 AVTOMOBILOM.**

dne 4. 8., 18. 8., 1. 9. 2009
 ob 19.00 uri
 pričnemo BREZPLAČNI tečaj CPP

VABLJENI!!!!

tel.: 01 / 729 10 26
 fax: 01 / 729 10 27
 gsm: 040 / 77 80 00
 e-mail: retos.avtosola@gmail.com
 http://www.retos.si

SPOŠTOVANI OBČANI, BRALCI IN DOPIŠNIKI!

Sporočamo vam, da bo s septembrom javno glasilo Mengšan začelo izhajati v novi, posodobljeni ter barvni preobleki. Prav tako smo premaknili čas izhajanja glasila, in sicer iz zadnje tretjine meseca v prvo polovico. Na ta način se bomo izognili težavam z najavo ter aktualnostjo dogodkov. Na tem mestu velja zato opozoriti, da je rok oddaje prispevkov predstavljen na začetek meseca. V upanju, da bodo spremembe prinesla pozitivne odzive, Vas lepo pozdravljamo ter Vam želimo prijetne počitnice!

Uredništvo

Spoštovani občani, dragi bralci!

V zadnjih mesecih je bilo dogajanje v naši občini zelo pestro. Številne prireditve, proslave v čast obletnic, praznikov in otvoritev so poskrbele, da nam, občanom, ni bilo dolgčas. Moram reči, da so se organizatorji le-teh res potrudili, zato jim velja na tem mestu čestitati. Vse to je sedaj mimo, pred nami pa sta še dva meseca poletja, dopustov, počitnic ..., skratka prijetne stvari, ki nam bodo dobro napolnile baterije za nove zmage in podvige. Ko vsaj ne bo prevroče in bo letošnje poletje minilo brez uničujočih neurij, s katerimi narava odgovarja na naše neodgovorno ravnanje. Hmm, bolj slabo kaže ...

V teh dneh se v glavnem vsi pogovori ljudi vrtijo okoli dopustov. En kup ponudb turističnih agencij, ki nas na vsakem koraku bombardirajo s svojimi »ugodnimi« akcijami počitnikovanj po Sloveniji, Hrvaški, Grčiji, Turčiji, Tuniziji ter ostalih delih sveta. Ponudba je skorajda neomejena, omejuje jo le globina naše denarnice. Globja je, bolj eksotične in oddaljene destinacije si lahko privoščimo. Na eni strani imamo tako tiste, ki za počitnice zapravijo na tisoče evrov, na drugi strani pa ljudi, ki ostanejo doma, saj si počitnic druge žal ne morejo privoščiti. Vendar pa kamorkoli (ne)gremo, je namen dopusta povsod isti. Da se spočijemo, da se odklopimo. To pa lahko dosežemo tako v Sloveniji kot na drugem koncu sveta. Torej ne misliti, da se doma ne moremo spočiti, prav tako ne misliti, da se lahko spočijemo in odklopimo le na morju, hribih, toplicah ipd. Kaj lahko in kaj ne, je odvisno od nas

samih, od naše želje. Nekdo, ki gre na dopust, npr. na Kanarske otoke, ter vzame s seboj, poleg vseh skrbi, še službeni računalnik in telefon, se bo bolj slabo spočil in odklopil kot pa tisti, ki z ugasnjenim telefonom in računalnikom ostane doma. Prvi dopust jemlje kot nujno zlo, drugi kot pomemben svojega del življenja. Dopust je pomemben in ni sam sebi namen. Ne iti na počitnice zato, ker gredo nanje vsi sosede, prijatelji, sorodniki. Ne iti na konec sveta, ker bi radi s tem fascinirali omenjene skupine ljudi. Pojdimo zaradi sebe. Peljimo možgane »na off«. Pojdimo se odklopiti. Jaz se grem, in sicer na ležalnik domače terase. No ja, pa tudi na morje in v hribe bom skočil ...

Številka, ki je pred vami, je povsem poletno obarvana. Veliko pozornosti smo tako namenili lahkotnim vsebinam, ob katerih se boste, vsaj upam tako, sprostili ter pozabili na vsakdanje skrbi in težave. Za temo meseca smo si izbrali prosti čas, v zvezi s čimer je povezan tudi tokratni osrednji intervju. Poleg tega si lahko med drugim v posebni prilogi preberete, na kakšen način lahko dopustniške dni aktivno preživite doma. Za vas se je Mojca Volkar potepala in kolesarila po izletniških točkah naše ter sosednjih občin. Prav tako objavljamo zadnji del svetovnega potovanja naših dveh krajanov. Tokrat v močno razširjeni izdaji. Oba dopustniška prispevka pa sta vam lahko motivacija za odklop in sprostitev telesa in duha. Imejte se radi in nadvse uživajte!

Lep dopustniški pozdrav,

Urban Ropotar

VSEBINA

Občinska uprava	4
Dogodki meseca	6
Novice iz sosednjih občin	10
Tema meseca	11
Intervju	12
Društva	14
Obrazi	15
Vzgoja in izobraževanje	16
Priloga	17
Na potepu	21
Zdravje	26
Občinski svet	27
Politične stranke	28
Šport	30
Športni portret	31
Razvedrilo	32
Pisma bralcev, obvestila	33
Obvestila	34
Zahvale	35

SPOROČILO DOPISOVALCEM

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom, priimkom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR-prispevki se ne honorirajo. Prispevke je potrebno oddati v elektronski obliki **doc-** ali **txt-** formatih, brez vnesenih fotografij. Prispevkov, natisnjenih na papir, ne sprejemamo, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.

Digitalne fotografije pošiljajte kot samostojne datoteke in jih ne vključujte v wordove dokumente; znotraj besedila naj bo le označeno, kaj posamezna priložena fotografija predstavlja ter ime njenega avtorja. Fotografije naj bodo zapisane v **jpg-**, **tiff-** ali **pdf-** formatu, izvirne resolucije vsaj 300 dpi. Ostalo slikovno grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih. **Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po roku za oddajo, v tekoči številki ne bomo objavili, razen v izjemnih primerih, ki so že vnaprej dogovorjeni z urednikom.**

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Odgovorni urednik: Urban Ropotar, e-pošta: urednistvo.mengsan@gmail.com, mengsan@menges.si

Uredniški svet: Peter Škrlep, Janja Verbančič, Smiljana Škofic, Andreja Polanec Kolenc, Andraž Rožman, Silva Dolinšek

Uredniški odbor: Nataša Vrhovnik Jerič, Branko Lipar, Barbara Osterman, Luka Ropotar, Mojca Volkar, Tina Železnik

Naslovnica: Poletno sonce, foto: Urban Ropotar

Lektorski popravki: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Priprava za tisk: IR image d.o.o., Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik, tel. (1) 839 64 00, e-pošta: info@ir-image.si

Tisk: Set, d.d., Ljubljana, Vevška cesta 52, Ljubljana, tel: (1) 587 44 11, fax: 528 24 74, e-pošta: tiskarna@set.si

Distribucija: Primož Kržan, tel: (1) 723 72 96

Trženje in zahvale: Občina Mengeš, Irena Podboršek, tel. (1) 724 71 06, e-pošta: irena.podborsek@menges.si

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, (1) 724 71 06

Rok za
oddajo prispevkov za
naslednjo številko je
**četrtek, 3. september
2009, do 12. ure.**

UVODNIK

Julij – mesec leta poimenovan po Juliju Cezarju ali »mali srpanj« po našem izročilu. To je mesec, ko smo v ustaljeni praksi prejšnjih let že odšli ali pa se pripravljali na letni oddih. Vendar je v današnjem času verjetno v marsikateri družini drugače, kot je bilo še v lanskem letu.

Ravno v tem obdobju pred letom dni se je začelo sušljati o krizi, ki takrat še ni pokazala vseh dogajanj, ki so se vrstila v naslednjih mesecih. Menili smo, da se nas kriza ne bo dotaknila, pa vendar je krepko posegla v marsikatero družino: od izgube služb, do zmanjšanja dohodkov, manj dela, čakanja na delo ... Pa o tem slišimo že skoraj na vsakem koraku, tako da to po nekaj mesecih sploh ni prava novica. Tudi v naši občini nismo nobena izjema v tem procesu, zato bo v naslednjih mesecih potrebna občutljiva obravnava vseh, ki bodo potrebni naše pomoči.

Kot da ni dovolj že človeška nprav, ki je pripravila teren za to krizo, posredno se odziva tudi narava na naša dejanja v okolju. Kar strah nas je vsakič, ko se zgrnejo oblaki, da nas zadene strela, poplave ali toča. Mengeš v tem obdobju ni bil izvzet, zato vsaj v naslednjih mesecih upamo, da je bilo teh nesreč že dovolj. Ob vsem tem pa gre javna zahvala predvsem gasilcem, ki dokazujejo, da je v njihovih vrstah čut za pomoč sočloveku v stiski.

Ko to pišem, je še prezgodaj, da bi strnil vtise ob otvoritvi doma sv. Katarine, ki bo (je bila) 18. julija. Vem, da se bodo organizatorji potrudili, da bodo željo po sodobnem domu sester usmiljenk odprli s primerno slovesnostjo. Delo in življenje teh sester je desetletja tesno povezano z Mengšem, zato je prav, da se zahvalimo za vse njihovo delo in žrtvovanje.

Mengeš je v teh dneh, kot tudi še naslednja dva meseca, v intenzivni gradnji in prenovi infrastrukturnih vgradenj na Prešernovi cesti in deloma na Glavnem trgu. Vsak tak poseg seveda zahteva veliko potrpljenja domačinov, kot tudi drugih, ki v tem obdobju obiščejo ali se tranzitno vozijo skozi Mengeš. Potrebno je torej malo potrpljenja, kot že nekaj let – že več kot desetletje – čakajo prebivalci ob glavnih ulicah, da bi jih razbremenili obremenjujočega hrupa, plinov in vsega ostalega, kar nastopa pri prometu. Apel približno desetim lastnikom, ki še vedno ne podpišejo soglasja za odkup zemljišč, po katerem bi se lahko začela izgradnja obvoznice, je več kot na mestu.

V mesecu avgustu Mengšan ne bo izšel, zato vsem bralcem – v svojem in v imenu župana in občinske uprave – želim prijetne počitnice, da naberete dovolj energije za naslednje mesece. Potrebovali jo bomo!

Jože Vahtar

POROČILO O POTEKU AKTIVNOSTI PRI IZGRADNJI OBVOZNICE MENGEŠ

Spoštovane občanke in spoštovani občani Občine Mengeš!

Družba DARS nas je v začetku meseca julija z dopisom obvestila o poteku aktivnosti na odseku glavne ceste Želodnik–Mengeš z obvoznico Mengeš. LPRO AC za leto 2009 je bil sprejet na 27. seji Vlade Republike Slovenije, 21. 5. 2009, sedaj pa se čaka še na sklep o soglasju Državnega zbora RS.

Za odsek glavne ceste Želodnik–Mengeš z obvoznico Mengeš so predvidene aktivnosti (odkupi zemljišč in drugih nepremičnin, razpis za izvedbo del za odsek Želodnik–Industrijska cona Želodnik in pričetek pripravljanih in gradbenih del za obvoznico Mengeš) v vrednosti 7.560.000,00 evrov. Pričetek gradbenih del je odvisen od pridobitve gradbenega dovoljenja. Vloga za izdajo gradbenega dovoljenja se pripravlja. Vlogi je potrebno priložiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, soglasje k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja in dokazila o pravici graditi. Upravni organ lahko izda gradbeno dovoljenje za zaključeno celoto, ko so izpolnjeni vsi zgornji pogoji.

Za obvoznico Mengeš je projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja že izdelan, problem pa še vedno predstavljajo odkupi zemljišč, kjer tečejo razlastitveni postopki (ustne obravnave, izdaja odločb o ugotovitvi javne koristi, uvedba razlastitvenih postopkov ...) z lastniki zemljišč, ki ne želijo skleniti pogodb. Nedokončani razlastitveni postopki, trenutno jih je v reševanju 28, onemogočajo pričetek gradnje obvoznice Mengeš.

Pozivam vse, da s skupnimi močmi čimprej omogočimo dokončanje nedokončanih razlastitvenih postopkov, da bo lahko DARS vložil Vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja za gradnjo obvoznice Mengeš.

Franc Jerič, župan Občine Mengeš

NOVO V LOKI

Občina je ob mostu Na gmajno uredila nov ekološki otok in pet parkirišč za osebne avtomobile. Vrednost del je bila 30.000 evrov. Poteka tudi izbira izvajalca za ureditev dela Testenove ulice –proti avtobusni postaji.

Občinska uprava

Uradne ure Občine Mengeš:

PONEDELJEK od 8.00 – 12.00 in od 13.00 – 15.00

SREDA od 8.00 – 12.00 in od 13.00 – 17.00

PETEK od 8.00 – 13.00.

Županove ure za občanke in občane so vsako sredo od 14.00 do 16.00.

Termin si rezervirajte v tajništvu pri ga. Marti Kuret na telefonu 01 723 70 81.

KANALIZACIJA PREŠERNOVA, GLAVNI TRG, DEL ŠOLSKE ULICE

Gradnja se je pričela 17. junija. Zaradi slabega vremena, v začetku julija, dela nekoliko zamujajo. Izvajalci bodo morali zamudo nadoknaditi in izvesti vsa dela do roka, ki je konec septembra. Trenutno se zaključuje kanalizacija na Šolski ulici (najbolj zahtevni odsek); zgrajen je kanal po polovici Prešernove ceste. Razširitev mostu je skoraj zaključena.

V izogib zamudnemu delu z razpiranjem, se bo v odseku Glavnega trga kanalizacija premaknila bolj v cestišče. V začetku avgusta bo zato začasno spremenjen prometni režim, tako da bo Glavni trg na tem delu enosmeren, druga smer vožnje pa bo preusmerjena na ulico Zavrti (enako kot leta 2005). V tem času se bodo izvedle tudi potrebne povezave in prevezave kanalizacije na vzhodno stran Glavnega trga. Zaradi izvedbe vodovoda v isti trasi, je bilo potrebno izvesti provizorij glavne vodovodne cevi. Po Prešernovi cesti in tudi po Šolski ulici. Velik problem na trasi je tudi odvodnjavanje meteor-nih (zlasti strešnih) odpadnih voda. V preteklosti je bilo dovoljeno priključevanje omenjenih voda na mešani kanalizacijski kanal. Že sprejeta zakonodaja (občinski odlok o Odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih vod - sprememba leta 2005, zdaj je v sprejemanju nov odlok) namreč v 19. členu določa, da »na območjih, kjer teren dopušča ustrezno ponikanje in je na razpolago ustrezen prostor, je ponikanje čistih meteor-nih vod obvezno«. Po veljavnem

Gradbišče na šolski ulici

odloku se izteče prehodno obdobje, do katerega bi morala biti določila tega odloka spoštovana v letu 2015. Zato je čas, da se v obravnavanem območju odvodnjavanje strešnih voda (nekateri imajo to že urejeno) preuredi v ponikanje. Izvajalec lahko priključi na kanalizacijo samo tisto čisto odpadno vodo, kjer ni prostora za ponikanje (teren v splošnem dopušča ponikanje). Posamezniki bodo o tem še posebej obveščeni.

Kanalizacija Topole

Občina je objavila javni razpis za izbiro najugodnejšega izvajalca, ki se bo zaključil sredi avgusta 2009. Poleg izgradnje kanalizacije je v razpisni dokumentaciji tudi vsa ostala komunalna infrastruktura. Sredi julija je bil v Topolah organiziran informativni sestanek na to temo, s poudarkom na kanalizaciji. Občina, projektant in upravljavec kanalizacijskega sistema so pojasnili projekt in okvirni terminski plan izgradnje. Sestanek je bil dobro obiskan. Infrastruktura se bo gradila večinoma po javnih površinah, le trije kanali pa tudi po privatnih, za katere mora Občina kot investitor pridobiti ustrezne služnosti. Kanalizacija (sekundarni kanali) bi morala biti zgrajena najkasneje do začetka jeseni 2010. Gradnja se bo pričela v septembru 2009, prej pa mora biti pridobljeno še gradbeno dovoljenje.

Občinska uprava, Andrej Urbanc

OCENJEVANJE ŠKODE ZARADI POSLEDIC TOČE V LETU 2009

Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (URSZR) nas je 20. julija 2009 z dopisom št. 844-3/2009-111 obvestila, da bo na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč, ki v 4. odstavku 3. člena določa:

»Sredstev po tem zakonu ni mogoče pridobiti, ali dodeliti za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer v kmetijski proizvodnji, ali na gospodarskih objektih kmetijskih gospodarstev, ali za odpravo posledic množičnega izbruha rastlinskih škodljivih organizmov ter živalskih bolezni, če je bila za odpravo teh posledic omogočena pridobitev državne pomoči v obliki sofinanciranja zavarovalne premije.«

Državna pomoč v obliki sofinanciranja zavarovalne premije, med drugim omogočena za zavarovanje škode zaradi posledic toče pod naslednjimi koraki:

izpostave URSZR bodo zabeležile vsako obvestilo o škodi v kmetijski proizvodnji zaradi toče, ki bo posredovana s strani občin, po ogledu prizadetega območja bo potrebno na karti označiti prizadete površine, najbolje po katastrskih občinah, ker je z GERKI bolj zapleteno, potrebno bo evidentirati prizadete površine, potrebno bo navesti najbolj prizadete kulture in poslati predhodno poročilo o dogodku z vsemi zgoraj omenjenimi podatki (točke 2, 3 in 4) Izpostavi Ljubljana, ki jo bo posredovala URSZR.

Vse prizadete prosimo, da sporočijo na Občino Mengeš škodo zaradi posledic toče v letu 2009, ki ima podlago v zgoraj citiranem 4. odstavku 3. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč.

Marija Kos, direktorica občinske uprav

OSREDNJA OBČINSKA PROSLAVA OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Letošnji dan državnosti je bil prav poseben, saj je naša mlada državnica Slovenija postala polnoletna. Na predvečer praznika je Občina Mengeš, v sodelovanju z Vaškim odborom Dobeno, pripravila osrednjo občinsko proslavo ter na ta način prispevala svoj delež k počastitvi državnega praznika. Ob tej priložnosti je bilo tudi slavnostno odprtje novoasfaltirane ceste, s pomočjo katere bodo imeli prebivalci Dobena lažji dostop v dolino.

Na samem začetku je Mengeška godba s poskočnimi takti poskrbela za uverturo v »uradni« del odprtja ceste. Nato je besedo prevzel predsednik Vaškega odbora Dobeno, Emil Novak, ki se je pristojnim zahvalil za novo pridobitev, za katero so si Dobenci prizadevali že vrsto let. Temu je sledil še pozdravni govor župana Franca Jeriča, ki se je ob tej priložnosti zahvalil družini Udovč, gradbincem ter predstavnikom Telekomu za pomoč pri asfaltiranju ceste, nato pa sta skupaj s predsednikom prerezala še slavnostni trak. Ob glasbeni spremljavi godbe smo se zbrani premaknili malo nižje, kjer so nas na terasi znane gostilne na Dobenem že čakali veterani vojne za Slovenijo ter člani Moškega komornega zbora Mengeški zvon. Slednji so za uvod v proslavo zapeli slovensko himno.

Slavnostni prerez traku župana in predsednika Vaškega odbora

Veterani vojne za Slovenijo

Moški komorni pevski zbor Mengeški zvon

Mengeška godba

Povezovalka programa Nataša Vrhovnik Jerič je nato na kratko predstavila zgodovinsko ozadje slovenskega osamosvajanja. Posebno pozornost je namenila Majniški in Brionski deklaraciji, žrtvam vojne ter dogodkom v naši neposredni bližini. Med samo predstavitevijo

so z glasbenimi vložki za popestritev poskrbeli pevci Mengeškega zbora ter člani Mengeške godbe. Po končani proslavi so se vsi zbrani lahko okrepčali z okusnim golažem.

Tekst: Urban Ropotar, foto: RTA

ODPRTJE DOMA SVETE KATARINE

Red hčera krščanske ljubezni – sester usmiljenk je bil pred devetdestimi leti ustanovljen v Ljubljani. Leta 1921 so sestre z delom začele tudi v Mengšu, kjer so skrbele za onemogle ljudi, sicer pa so se posvečale predvsem delu v bolnišnicah. Tam so lahko delale do 8. marca 1948, ko so bile vse odpuščene. Preselile so v državo jugovzhodne Evrope, kjer so nadaljevale s svojim poslanstvom, v Sloveniji jih je ostalo le nekaj – v Mengšu in Črnem Potoku. Po osamosvojitvi Slovenije so sestre nadaljevale svoje delo v domovih za

starejše, danes pa ponovno delajo v bolnišnicah, pomagajo ostarelim in bolnim na njihovih domovih, delajo z mladimi, družinami in v misijonih.

Na slavnostni akademiji ob 90-letnici ustanovitve province, ki je bila združena z odprtjem novega Doma svete Katarine, je navzoče in visoke goste v začetku pozdravil župan Franc Jerič, nato pa so sodelujoči v lepem kulturnem programu predstavili življenje sester od ustanovitve province do danes. S prijetno besedo je program povezovala voditeljica

Slepi pianist Mitja Čandek je navzoče navdušil z nastopom.

Maja Šumej, sodelovali pa so mladi in otroci iz Mengša in okolice, ki so na obraze obiskovalcev s svojimi pristrčnimi pevskimi, plesnimi in glasbenimi nastopi uspeli na obraze obiskovalcev privabiti iskren nasmeh, ter pianist Mitja Čandek in baritonist Jože Vidic.

Po koncu slavnostne akademije sta bila na prizorišču Doma svete Katarine njegova blagoslovitev in svečano odprtje, na katerem je sodeloval kardinal Franc Rode, vsi zbrani pa so si lahko nov dom, ki bo v začetku namenjen ostarelim sestrar, kasneje pa načrtujejo tudi sprejem ostalih ostarelih, ogledali.

Mengeški otroci med nastopom

Tekst in foto: N. V. J.

To je za naš okoliš in za marsikoga lep in velik dogodek.

CIRILA DERMASTJA

Dan je zelo lep, prireditve nam je dala novo upanje, nam sestram in krajanom. Dom smo danes odprli, vendar bo potrebno še kar nekaj časa, da bo resnično zaživel. Sedanje prostore bi radi obnovili in oba domova združili. Sama sem zelo vesela, pravzaprav kar prevzeta, in niti ne vem, kaj bi povedala. Zelo sem vesela sodelovanja mnogih, tudi na slavnostni akademiji. Mengeški otroci so bili takoj pripravljeni na sodelovanje, zelo so se izkazali. Obiskale so nas tudi

sestre iz sosednjih držav. Zelo lepo je.

SESTRA JELKA RUPNIK

Današnji dan mi zelo veliko pomeni, zlasti ker vem, koliko sestre pravzaprav žrtvujejo za nas. V teh devetdesetih letih so zelo veliko pretrpele. Sam sem z očetom prihajal v starejši dom in že takrat sem opazoval, kako so negovale ljudi. Vesel sem, da imajo lep dom, da bodo lahko svoje poslanstvo opravljale naprej.

FRANC BLEJC

Zdi se mi pretresljivo lepo. Uradno sem Mengšanka, sem pa tudi Bohinjka in sem pravzaprav na obeh koncih.

Zelo sem žalostna, ker Bohinjske sestre zapuščajo. V Bohinju jih spoštujejo vsi ljudje, tudi tisti, ki ne hodijo v cerkev. Današnja prireditev se mi zdi veličastna, na zelo visokem nivoju in prisrčna, kar kaže, da je zadaj veliko dobrih ljudi.

MARIJA CVETEK

Bilo je naporno, saj smo se z otroki in nastopajočimi v Kulturnem domu zbrali že jutraj. Najprej smo imeli vajo, kjer smo otroke naučili

plesati in jih poučili o celotnem nastopu na današnji slavnostni akademiji. Nastop smo imeli popoldan, ob treh. Prireditve je bila zelo lepa, lepo je tudi tu, na odprtju.

MARJANA CERAR

FRANC RODE V MENGŠU

Kardinal dr. Franc Rode se je rodil leta 1934 na Rodici, kjer je preživel svoje otroštvo. Po koncu druge svetovne vojne je odšel v Argentino in vstopil k lazaristom. Študiral je v Rimu in Parizu, kjer je doktoriral iz teologije. Na Teološki fakulteti v Ljubljani je bil izredni profesor, bil je član tajništva pri Jugoslovanski škofovski konferenci, provincial slovenskih lazaristov in urednik, od leta 1997 do 2004 pa ljubljanski nadškof. Leta 2004 je postal prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, papež Benedikt XVI. pa ga je leta 2006 imenoval za kardinala. Kardinal Rode se je udeležil slavnostne akademije, blagoslovitve in odprtja Doma svete Katarine v Mengšu in po koncu prireditve sem ga za trenutek uspela povabiti na sproščen pomenek.

Kakšen je vaš vtis ob koncu današnje prireditve?

To je lep dan za sestre usmiljenke, ki obhajajo devetdesetletnico njihove province. Odprle so tudi nov dom, ki bo nudil nove, lepe in moderne prostore za starejše sestre. Upam, da ne bodo tu le starejše sestre in da se bo tudi njihov rod pomlajal, da bodo prihajala

mednje mlada dekleta. Kot je rekla vrhovna predstojnica, je to zgodba ljubezni, zato naj se ta zgodba ljubezni tu nadaljuje.

Doma ste v bližini, zato ste tudi z Mengšem najbrž precej povezani.

Doma sem z Rodice, moj rod je tam že 250 let. 27. aprila 1795 se je Martin Rode priženil na Rodico in vzel mlado vdovo Heleno Levec. Od takrat je Mengeš naša župnija in celi rodovi prednikov so po tej poti skozi Mengeško polje hodili v Mengeš v cerkev. Moj prastari oče Simon Rode, ki je živel 92 let, je do zadnjega v Mengeš hodil peš. Seveda je pri tem uporabljal palico. Ker ga je bilo sram priti v Mengeš s palico, jo je v koruzi skril in pokončno marširal sem. Vsakič je po maši zavil tudi na »frakelj«.

Smo sredi poletja. Kam boste letos odšli na oddih?

Na počitnice bom šel po velikem šmarnu, malo bom tukaj, v Sloveniji, malo pa bom šel tudi naokrog, zato mislim, da bo kar prijetno.

Nataša Vrhovnik Jerič

POLETJE – ČAS ZA OBNOVO CEST

Poletje je za mnoge najlepši čas leta. Željno ga pričakujejo že mesece prej. Takrat se bodo temeljito odpočili in si nabrali novih moči, uživali v razkošju sončnih žarkov v naravi, morebiti potovali, kaj postorili pri svojem domu, kolesarili ali si dali duška s sprehodi po svojih željah. Pa branje priljubljenih knjig, sproščeni klepeti v prijateljski družbi, lenarjenje ... Za gradbenike vseh vrst pa je to izrazito delovno obdobje. Na to kažejo številni gradbeni odri, razrite ceste in ulice, stroji, delavci. Po

vsej državi je enaka slika. Kaj pa v naši občini?

Posebej bomo pogledali, kaj se dogaja na cestah, saj nas različne zapore, obvozi in druge nevšečnosti najbolj neposredno prizadenejo, čeprav se ob tem zavedamo, da brez tega ne gre. Pripravljeni smo potrpeti, kajti po končanih delih bomo veseli ugotovitve, da marsikaterega problema, ki nam je prej grenil življenje, ni več. O načrtovanju, pripravi in izvajanju del smo pridobili nekaj informacij na občini, nekaj občanov pa smo

povprašali, kako gledajo na gradbena dela na trenutno največjem gradbišču v občini – na Prešernovi cesti.

Andrej Urbanc, vodja investicij v občinski upravi: »V okviru modernizacije državnih cest, ki vodijo skozi Mengeš, je v letu 2009 predvidena obnova Prešernove ceste ter izvedba nekaterih del na Šolski ulici ter na Glavnem trgu. Cesta je v slabem stanju, poleg tega je potrebno obnoviti obstoječo dotrajano kanalizacijo in jo povezati z glavnim kanalom (kolektorjem) v Šolski ulici. Tako bo lahko prevzela vse dodatne količine odpadni vod, ki bodo posledica sedanjih in bodočih projektov: kanalizacija območja Mengša nad razbremenilnikom in Topol ter

odpadne vode iz Občine Komenda. Na ta način se bo zmanjšala obremenitev kanalizacije po Slovenski cesti. Poleg kanalizacije bo tudi razširjen hodnik mostu čez razbremenilnik Pšate, s čimer bo zagotovljena večja varnost pešcev, obnovljena bo javna razsvetljava, vodovodne in elektroinštalacije, položeni vodi za plin in TK. Posodobljeni bodo vsi hišni priključki za vodovod, v naslednjem letu, ko bo zgrajen plinovod tudi na delu Slovenske ceste, pa bo možen priklop na zemeljski plin. Izvajalec del je Cestno podjetje Ljubljana s partnerjem SCT Ljubljana, rok za dokončanje del pa je 30. 9. 2009. Na Šolski ulici morajo biti zaključena do začetka šolskega leta.»

»Kako ste poskrbeli, da bodo uporabniki cest in občani na območju gradbišča čim manj občutili težave zaradi zapore ceste,« me je zanimalo. »Glavna dela se bodo izvajala v času dopustov,« je pojasnil g. Urbanc. »Zaradi zapore so urejeni obvozi

po državnih cestah. Prebivalci Mengša so bili z gradnjo seznanjeni v glasilu Mengšan, prebivalci ulic in cest, kjer poteka gradnja, pa že v času priprave projekta spomladi 2008.«

Ob zaporah pomembnih prometnic so seveda pomembni ukrepi, s katerimi investitor zagotovi kolikor je le mogoče nemoten promet. V mislih imamo zlasti obvoze ter ustrezno prometno signalizacijo. G. Urbanc je zagotovil, da je Občina Mengeš za vse to poskrbela. Za glavno obvoznico je predvidena državna cesta Moste-Križ-Duplica in obratno, lokalne ceste ob Prešernovi v Mengšu pa so namenjene le lokalnemu prometu. Ali sistem v resnici deluje?

Videti je, da le delno, saj prebivalci Veselovega nabrežja opozarjajo, da je ta lokalna cesta prevzela vlogo obvoznice. Če bo vse potekalo, kot je predvideno, bo promet po obnovljeni Prešernovi cesti stekel konec

septembra. Vendar prometnih težav s tem seveda ne bo konec. Le-te bodo odpravljene šele z izgradnjo obvoznice. Do takrat se bodo prizori, ki smo jih že navajeni, ponavljali: v prometnih konicah kolone vozil skozi Mengeš, občasni zastoji, naveličani in nezadovoljni obrazi voznikov; domačini, ki se trudijo prečkati ceste, starši, ki se bojijo za varnost svojih otrok; v urah, ko je prometa manj, predrzni motoristi in avtomobilisti, ki pridrvijo po vpadnicah in se poživljajo na prometne znake in predpise. Tem bi vsaj malo lahko na prste stopila policija s pogostejšim nadzorom prometa. Morda bi na vpadnicah promet umirjali tudi postavljeni semaforji z merilci hitrosti, kamere za največje brezvestneže ...

Obnove cest in občasne zapore žalostno stanje prometnih razmer v Mengšu vsakokrat pokažejo še v ostrejši luči.

Branko Lipar

Kaj o tem menijo stanovalci Prešernove ceste?

Zadnji čas je že bil, da se cesta obnovi, saj je bila v zelo slabem stanju. Čas za izvajanje del se mi zdi primeren. Mislim, da so bile priprave na gradnjo v redu. Kljub popolni zaporu ceste nimamo težav, saj so izvajalci del zelo prilagodljivi. Čudim pa se številnim voznikom osebnih in tovornih vozil, ker ne upoštevajo znakov o zapori ceste. Mislim, da bi bil čas gradnje lahko krajši, saj bi se dela lahko izvajala ves dan, v dveh izmenah in tudi ob sobotah. Po končanih delih pričakujem, da bo poskrbljeno za omejitev hitrosti in za nadzor ukrepov.

JAKOB REVEN

Z izvajalci del sem zadovoljen, saj pridno delajo in nas sproti obveščajo o delih, tako da ni prometne blokade. Podrobnega terminskega načrta ne poznam, mislim pa, da bi se z boljšo organizacijo dela na celotni trasi lahko skrajšal čas gradnje. Kakor se čudno sliši, pa je v času gradnje veliko več prometnega miru. Rad bi, da bi bil po končanih delih zagotovljen prometni red, ki bi nam omogočal normalno življenje in varnost.

MILAN TOMŠIČ

V redu je, da bo cesta obnovljena. Izvajalci delajo po svojem planu, gotovo pa so rezerve, da bi dela lahko zaključili prej. Zakaj ne delajo vse dneve in tudi ob sobotah, saj

je zapora tako pomembne prometne žile, kot je Prešernova cesta, veliko predolga. Promet v trgovini se je zaradi zapore skoraj prepolovil, kar je resen problem. Obnovo ceste pozdravljam, vendar pa investitor ni poskrbel za primerno obveščenost, da tisti, ki se ukvarjamo s poslovno dejavnostjo, ne bi utrpeli take poslovne škode.

PRIMOŽ BURNIK

Zelo sem zadovoljen, da je vendar prišlo do obnove ceste, saj je bila povsem dotrajana. Enako je tudi s kanalizacijskimi in vodovodnimi cevmi, saj so bile položene pred desetletji. Takrat sem bil član gradbenega odbora; večino del je bilo opravljenih ročno, saj take mehanizacije, kot je danes, ni bilo. Delo je zato lažje in lahko poteka hitreje. Želim si, da se ne bi zgodilo kaj nepredvidenega in da bodo dela končana v predvidenem roku.

MARJAN MAJČEN

Izvajalce del moram pohvaliti, saj delajo dobro in imajo korekten odnos do nas, tako da prevelikih težav ne občutimo. Bojim se, da dela ne bodo končana v roku, še posebej, če bo nagajalo vreme. Dobro bi bilo, da bi bolj izkoristili delovne dneve. V poslovanju naše firme bodo negativne posledice, saj je naročil že manj. Podjetniki smo bili preslabo obveščeni, kar štejem za pomanjkljivost in jo bo morala občina v bodoče odpraviti.

ALOJZ KOSEC

Na Veselovem nabrežju je vse od začetka zapore Prešernove ulice nevzdržno prometno stanje. Na cesti je kolona vozil v obeh smereh ves dan, tako da dostikrat ni mogoče speljati z dvorišča ali zapeljati nanj. Na obeh koncih ceste je prometni znak s prepovedjo prometa razen za lokalne potrebe. Da je včasih stanje skoraj kaotično, poskrbijo tranzitni tovornjaki – vlačilci in prikoličarji. Zaradi njih se kolona tudi zaustavi, preden speljejo drug mimo drugega. Prometne varnosti za pešce in kolesarje ni nikakršne, saj je Veselovo nabrežje ena redkih lokalnih cest, ki nima niti pločnika niti javne razsvetljave, je pa ena najprometnejših. Že leta čakamo na pločnik in razsvetljavo, pa za nas vedno zmanjka denarja in volje, da bi se kaj uredilo. Zakaj nihče nič ne naredi, da bi se prometni znaki upoštevali, čeprav nam je bilo obljubljeno, da bo policija izvajala nadzor?! Počutimo se povsem nemočne. Naj mar cesto zapremo? Tega ne želimo, v pravni državi se tako ne dela, saj imamo vendar organe, ki morajo zagotoviti spoštovanje predpisov in vsakršno varnost vsem državljanom. Sicer pa smo zadovoljni, da se ceste in komunalne naprave obnavljajo, in vemo, da je potrebno v takih primerih potrpeti in biti strpen.

JANEZ STOPAR ST.
IN BRANE LUŽAR

OBISK VLASTE NUSSDORFER

Enoto VDC INCE Mengeš je obiskala višja državna tožilka, generalna sekretarka in ustanoviteljica nevladne ter neprofitne organizacije Beli obroč, gospa Vlasta Nussdorfer.

Vlasta Nussdorfer se že skoraj tri desetletja poklicno ukvarja z žrtvami zlorab, nasilja in kriminala, kot državna tožilka pa je vodja oddelka za mladoletniško, družinsko in spolno kriminaliteto. V zadnjih letih posveča veliko energije vodenju človekoljubnega, nepolitičnega in nepridobitnega društva Beli obroč. Društvo je bilo po vzoru društev Weisser Ring iz Avstrije, Nemčije in Švice ustanovljeno decembra leta 2003. Namen društva je pomagati žrtvam zlorab s pogovori, svetovanjem in finanč-

no pomočjo, če je to potrebno. Poleg teh dejavnosti se trudijo še za izboljšanje preprečevanja kaznivih dejanj, zaščito žrtev v postopkih pred državnimi organi, povezujejo pa se tudi s sorodnimi združenji in društvi.

Beseda Vlaste Nussdorfer se dotakne vsakega človeka, ki mu ni vseeno za trpljenje ljudi, še posebno, če so trpinčene osebe otroci. Ker so žrtve nasilja vedno šibkejši, je bila tema predavanja aktualna tudi za naše delo z ljudmi z motnjo v duševnem razvoju. Osebe, ki same iz različnih vzrokov (bolezni, duševna motnja ...) ne morejo samostojno odločati o svojih dejanjih, so najbolj ranljivi del naše družbe. Pomembno je, da vsakdo izmed nas, ki mogoče ve za takšna dejanja ali mogoče

Vlasta Nussdorfer v VDC INCE Mengeš

celo pozna ljudi, ki so trpinčeni, sami pa si ne upajo povedati naprej, to TAKOJ sporoči ustreznim institucijam (Policija, Center za socialno delo ...). Zatiskanje oči pred takšnimi dejanji je nedopustno, zato je dolžnost vseh nas, da po svojih močeh preprečimo kakršnokoli obliko nasilja. Zelo pomembno je že, da se ljudje začnemo pogovarjati o zlorabah in tudi tako, pa čeprav le s pogo-

vorom, pomagamo vsem žrtvam kaznivih dejanj.

Naj zaključim prispevek z mislijo Vlaste Nussdorfer: »Dobre misli kot magnet privlačijo nove, plemenite zamisli, ki bodo pomagale ljudem v stiski; morda ste to tudi vi, morda kdo, ki živi ob vas, pa ga niste opazili, morda kdo tretji, ki živi daleč ...«

Samo Gabrilo

POPRAVEK

V prejšnji številki Mengšana je v prispevku »Turnir in piknik za udeležence teniške šole in njihove starše« na strani 13 prišlo do napake, in sicer je bil objavljen napačen vrstni red pri rezultatih v skupini do 8 let. Pravilen vrstni red je: 1. Neja Majcen, 2. Manja Maček, 3. Lucijan Štempelj, 4. Rok Glavan, 5. Ana Banožič. Vsem prizadetim se za napako opravičujemo.

Uredništvo

NAŠI GASILCI POTUJEJO NA GASILSKO OLIMPIJADO NA ČEŠKEM

Člani Prostovoljnega gasilskega društva Topole so se v soboto, 18. julija, odpravili na Gasilsko olimpijado v Ostravo na Češkem. Sicer so naši olimpijci

že v popolni pripravljenosti, a je vsaka vaja dobrodošla. Tako smo jih zalotili na športni ploščadi v Topolah še na zadnjih pripravah pred odhodom.

Gasilske olimpijade na Češkem se bodo udeležile številne ekipe iz cele Evrope, sicer pa se naši gasilci lahko pohvalijo z dobrimi rezultati že v preteklosti. Člani Prostovoljnega gasilskega društva Topole se na

olimpijado intenzivno pripravljajo že od meseca oktobra, zadnje dni pa redno trenirajo skoraj vsak dan. Vaje gasilcev si je prišel ogledati tudi častni občan Občine Mengeš, Franc Blejc, ki je gasilec že dobrih 48 let, leta 1973 pa se je kot glavni sodnik udeležil tudi Mednarodnega tekmovanja v Brnu. Gasilec je zaželel veliko uspeha in sreče na Češkem. Srečno!!!

Tekst: Katarina Karlovšek

Foto: RTA

DEVETDESET LETNICA PAVLE RABIČ

Zadnji dan v juniju je bilo zopet veselo v Domu počitka Mengeš, svojo devetdesetletnico je praznovala domačinka, Pavla Rabič. Rodila se je v Mengšu, v družini s sedmimi otroki, v hiši nasproti sedanjega Kulturnega doma Mengeš. Kasneje so se preselili v mali Mengeš, v hišo pri Zabretovih.

Gospa Pavla se je po končani osnovni šoli, kljub nasprotovanju staršev, na tiho vpisala

na srednjo šolo na Poljansko gimnazijo, katero je tudi uspešno končala. Med drugo svetovno vojno je bila zaposlena na Občinskem uradu v Mengšu in kolikor se je dalo, je pomagala domačinom, ki so trpeli pod okupacijo. Po vojni je skupaj še z dvema sestrama udarniško zgradila hišo v Mengšu, v kateri so živele skupaj harmonično življenje. Po vojni je bila zaposlena v več različnih krajih po Sloveniji, s svojim pridnim delom je napredovala in vse do

upokojitve uspešno opravljala svoje delo v Ljubljanski banki. Z delom in inštrukcijami si je služila kruh, zelo rada pa je tudi potovala in si tako širila svoje znanje. Prepotovala je celo Skandinavijo, Španijo, Grčijo in vse do Tunisa in Egipta. Od leta 2004 je v Domu počitka Mengeš, kjer se zelo dobro počuti, še zlasti takrat, ko jo odpeljejo na zunanjo pokrito teraso, najbolj pa jo razveselijo obiski njenih vnukov. Gospe Pavli je prišel čestitat tudi župan Občine Mengeš Franc Jerič, v kratkem programu, v čast njenemu praznovanju, so zapela

Slavljenka je prejela tudi darilo zaposlenih v domu.

dekleta iz pevskega zbora varovank v domu, prejela pa je tudi darilo vseh zaposlenih v domu ter veliko torto.

Tekst: Katarina Karlovšek

Foto: RTA

NOV ŠOLSKI KOMBI ZA UČENCE OŠ ROJE

V sredo, 24. junija 2009, smo na zaključni prireditvi OŠ Roje, ob zaključku šolskega leta 2008/09 ter ob veselem pričakovanju

nju počitnic, obeležili prav poseben dogodek. Občine – ustanoviteljice naše šole, in sicer: Občina Domžale, Občina Lukovica, Občina Mengeš, Občina Moravče in Občina Trzin so nam omogočile nakup novega šolskega kombija, s katerim se bodo že septembra prevažali naši otroci.

Na prireditvi s slavnostno predajo novega vozila so sodelovali tudi mengeški župan Franc Jerič, moravški župan Martin Rebolj in direktor Občinske uprave Občine Lukovica

Stojan Majdič. Žal se prireditve nista mogla udeležiti župana Občine Domžale Toni Dragar in Občine Trzin Tone Peršak, ki bosta predala vozilo otrokom v septembru. Z domiselno in duhovito obarvano prireditvijo smo privabili nasmeh na usta učencev, njihovih staršev ter ostalih prisotnih. Neprecenljive pa so bile iskricе veselja v očeh otrok, ko so zagledali nov šolski kombi, s katerim se bodo dnevno vozili v šolo in domov.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so nam z razumevanjem prisluhnili in nam omogočili nakup novega šolskega vozila.

Učitelji in učenci OŠ Roje

Študentski klub Domžale NAJPREJ JE SIJALO SONCE IN POTEM LUNA ...

Na kopalkanje v petek, 3. julija. Bilo je spet nepozabno! Polno prizorišče, kar pomeni okoli 800 ljudi, super in plešoči house ritmi Paola Barbata, le nekaj ro-sečih dežnih kapelj in razgreta telesa ter nasmejani obrazi!

Drugo Kopalkanje (od treh) je bilo spet uspešnica! Le pogledajte si fotografije! Nekaj tukaj, ostale pa na www.studentski-klub.si! Julija in avgusta sedaj dogaja – od Disconautice v Kopru, pa do festivalov Riversplah na Soči, Exita v Novem Sadu, Szigeta v Budimpešti, potem pride že Madonna in Paul Oakenfold na ljubljanski hipodrom in še in še ... Za konec pa se spet dobimo na domžalskem bazenu in na drum'n'bass večeru zadnjega Kopalkanja letos! Se vidimo!

Ana Strnad

Kopalkarji na polnem plesišču

DNEVI »ART BRUT« UMETNOSTI NA KRASU

Mednarodna umetniška kolonija Dnevi »Art Brut« na Krasu je potekala v tipični kraški vasi Avber, od 15. do 19. junija 2009. V koloniji so sodelovali: Atelier Artistiek iz mesta Hengelo, Nizozemska, Umetniška šola Fondation for culture and education »UPE« iz Latvije, Varstveno-delovni center Koper, enota Sežana, Varstveno-delovni center Vrhnika in Varstveno-delovni center INCE Mengeš, enota INCE ZU Moste.

Devetnajst odraslih oseb z motnjo v duševnem razvoju je ustvarjalo v prostorih

Ustvarjalna dvorana

Krajevne skupnosti Avber, v katerih so se izvajale štiri delavnice: kiparska delavnica pod vodstvom Alenke Miklavčič in Melite Žerjav, delavnica tekstila pod vodstvom Liene Muceniece in Ingrid Tupe iz Latvije, fotografska delavnica pod vodstvom Erne ter Haar iz Nizozemske in slikarska delavnica pod vodstvom Eda Zupana iz Nizozemske. »Art Brut« umetnost temelji predvsem na izražanju, ki ni podrejeno pravilom tehnike, klasičnim teorijam in trendom, je ustvarjanje brez pravil. Ustvarjalcem z motnjo v duševnem razvoju omogoča svobodno in spontano izražanje lastnega doživljanja, ki je drugačno od doživljanja drugih ljudi. Pri tem ne posnemajo drugih, takšno ustvarjanje pa jim nudi tudi osebno zadovoljstvo in potrditev. Pri oblikovanju uporabljajo različne materiale, objekte, rime, stile.

Organizator mednarodne umetniške kolonije je bil Varstveno-delovni center INCE Mengeš, enota INCE ZU iz Most pri Komendi. V zelo veliko pomoč sta bila krajana Alenka in Boris Orel iz Avbra ter Edo Zupan iz Nizozemske. Udeleženci so bili nastanjeni v udobnih apartmajih Fratnik v Kobdilju, za

okusno prehrano pa je poskrbel Zavod za gasilno in reševalno službo iz Sežane.

V petek, 19. junija, smo ustvarjanje zaključili z otvoritvijo razstave umetniških izdelkov, ki so nastala na petdnevni koloniji. Samo prireditev je popestrila glasbena skupina Sto prašičkov poje ter domačina Ludvik in Pia Žiberna. Vsem sodelujočim se še enkrat zahvaljujemo za čudovito preživet teden in za ves trud, ki so ga vložili, da je mednarodna umetniška kolonija uspela.

**Melita Žerjav in Teja Bandel iz VDC
INCE, enota INCE ZU Moste**

Slikarsko sproščanje

PROSTI ČAS

Življenje je velik in dolg cikel, ki se začne z rojstvom in konča s smrtjo. Vsako življenjsko obdobje je zelo pomembno, saj na nas pusti velik vtis oziroma pečat. Prav tako je vsako obdobje po svoje zanimivo ter se ga zato spominjamo na različne načine. Kakšni bodo naši spomini, pa ni odvisno le od nas samih, temveč tudi od drugih ljudi okoli nas. Socialne stike ljudje vzpostavljamo na vsakem našem koraku – v šoli, doma, v službi, ob delu ter seveda tudi (in predvsem) prostem času.

Če pa prosti čas pogledamo s sociološkega vidika (npr. Haralambos in Holborn, 1999), lahko vidimo, da je prosti čas definiran kot eden od petih vidikov življenja. Ostali so delo, delovne obveznosti, nedelovne obveznosti (gospodinjstvo, nega otrok), fiziološke potrebe (umivanje, spanje ...). Ves preostali čas pa označimo kot prosti čas. Nekako bi lahko rekli, da gre tu za čas, ki ga preživljamo le tako, kot sami želimo. Pomeni potem, da če uživamo v službi, da je to tudi naš prosti čas? Lahko, pa vendar vedno je nekdo »nad nami« in nismo povsem svobodni, zato sem prepričan, da se ne moremo popolnoma sprostiti, kot na primer z igranjem tenisa. Poleg službe, ki nas oblikuje, in staršev je preživljanje prostega časa izredno pomembno prav za vsako življenjsko obdobje. Ravno prosti čas, ki ga ponavadi preživljamo v naši bližnji okolici, je namreč tisto, kar nas še dodatno

zaznamuje. Ko smo še mlajši, ko se še oblikujemo ter smo zato veliko bolj dovzetni za okolico in družbo, je pri preživljanju prostega časa zelo pomembno ravno to, s kom ga preživljamo in kako. Prosti čas je za nas mlade trenutek, kjer lahko pozabimo na vsakdanje šolske in druge skrbi, ki nas v tem življenjskem obdobju najbolj obremenjujejo. Zato je izredno pomembno, da ga preživimo na najboljši možen način. Seveda je težko definirati, kakšen je ta način. Verjetno lažje opredelimo slab način. Slabo je, če se preživljanje prostega časa sprevrže v nekoristna ter druga destruktivna dejanja (vandalizem, uporaba drog, alkohola itd.), ki nam postopoma uničujejo dušo in telo. Pri mladini je to problem, predvsem zaradi tega, ker je takšno preživljanje prostega časa »statusni simbol«, saj pri vrstnikih sproža odobravanje. Na tem mestu pa sta posebno poglavje gledanje televizije ter uporaba zabavnih računalniških vsebin, kar je tako pri mladih kot v ostalih življenjskih obdobjih izredno priljubljeno početje, a pri pretiravanju na žalost prav tako škodljivo. Torej so za najboljši možen način preživljanja prostega časa, poleg že omenjene družbe, potrebna koristna ter druga konstruktivna dejanja. Sem prav zagotovo spadata kulturno udejstvovanje in šport, s katerima hranimo svoje telo in svoj um. To pa je največ kar lahko naredimo zase. Nikakor pa družba ni pogoj za koristno preživljanje prostega časa, kajti ljudje tudi sami preživljajo svoj prosti čas ter prav tako uspešno.

Vsekakor pa si je dandanes ob takšnem življenjskem tempu težko najti čas za prosti čas. Vse

Šport v prostem času za poživitev telesa ...

več je med nami ljudi, ki so (ne) hote polno zaposleni s svojimi službenimi obveznostmi, obenem pa pri tem pozabljajo na prosti čas, na sprostitve, ki nas napolni z novo energijo in nam da moč za nove uspehe. Prav energija je tista, ki nam je zaradi prevelike službene obremenitve močno primanjkuje, zato je prosti čas nujen. Namreč, če si vzamemo čas za sprostitve, lahko svoje delovne obveznosti opravljamo veliko bolj uspešno, kot bi jih sicer. Vsakdanje stresne situacije v vseh življenjskih obdobjih od nas zahtevajo dobro fizično in psihično kondicijo, ki si jo lahko pridobimo prav v prostem času. Slednji je torej »le« priprava na vsakodnevne obveznosti. Tudi v tretjem življenjskem obdobju je ravno tako pomembno, da svoj prosti čas preživljamo čim boljše. Za razliko od ostalih obdobji imamo takrat več prostega časa in pomembno je, da si ga zapolnimo z različnimi dejavnostmi, ki skrbijo za našo vitalnost in pozitiven duh. S tem lažje pozabljamo na svojo starost ter že sami odpravimo marsikatero bolezen.

... in branje knjige za poživitev duha.

Tudi v starosti je lahko prosti čas koristen in konstruktiven. Od nas samih pa je odvisno, ali ga bomo preživljali na takšen način ali ne. Vidimo, da brez prostega časa enostavno ne gre. Le s koristnim in konstruktivnim preživljanjem prostega časa bo naše življenje dobilo še dodaten smisel. To pa lahko dosežemo le s poznavanjem samega sebe in, posledično s tem, ugotovitvijo, kakšno preživljanje prostega časa nam koristi. Če tega ne ugotovimo, lahko postanemo dolgočasni, saj imamo kar naenkrat preveč prostega časa, zaradi česar prosti čas nima več pozitivnega učinka. Skratka, prosti čas si je najprej potrebno izboriti ter ga nato koristno in konstruktivno zapolniti za še bolj polno in zdravo življenje, kar je danes vedno večja dobrina.

Luka Ropotar

Preživljanje prostega časa na morju...

... in v hribih.

INTERVJU Z BLANKO TOMŠIČ, predsednico društva AIA

Bilanca mengeških društev je od letošnjega maja bogatejša za novonastalo društvo za izboljšanje kvalitete življenja AIA, katerega namen je delovati na vseh področjih, ki bogatijo življenje. Zanimalo nas je, kaj konkretno počnejo v društvu in v čem vidijo kvaliteto življenja. S predsednico društva Blanko Tomšič smo se pogovarjali tudi o problemu razširjenosti uporabe alkoholnih pijač med mladimi.

Društvo ima zanimivo ime – AIA. Je to morda kratica, kaj pomeni?

Ime AIA sem predlagala zaradi simboličnega pomena, ki je povezan z našim društvom. Beseda izhaja iz grške mitologije in pomeni sončno deželo na vzhodu, domovino Medeje in Kirke. Znak našega društva so stopinje, ki vodijo proti soncu, kar predstavlja pot proti lepšemu, bolj kvalitetnemu življenju. **Vsak začetek je težak in verjetno tudi vam ni lahko, še posebej s finančnega vidika. Ima društvo svoje prostore?** Smo mlado društvo, ki je bilo uradno registrirano 26. maja letos. Naše društvo je združenje enako mislečih oseb z izredno motivacijo in entuziazmom. Trenutno je v društvo vključenih 18 članov. Začenjamo iz nič in brez lastnih prostorov. Financiramo se projektno, z donacijami, kandidirali pa bomo tudi za sredstva preko javnih razpisov. Različne dejavnosti bomo izvajali v prostorih, ki jih bomo izbirali glede na primernost.

Čigava je bila ideja o delovanju takšnega društva?

Društvo vodi upravni odbor, ki ga sestavljamo predsednica Blanko Tomšič, tajnica Alenka Miklavčič in blagajničarka Tanja Logar. Soustanoviteljici društva sta Alenka Miklavčič in Melita Žerjav. Ideja o izvajanju in organiziranju tovrstnih dejavnosti je v nas zorela že dolgo in se poro-

dila na osnovi mnogih izmenjav mnenj in idej.

Kako sodelujete z Osnovno šolo Mengeš in Občino Mengeš?

Nismo še uspeli vzpostaviti sodelovanja z Osnovno šolo Mengeš. Na vsak način pa takšno sodelovanje pričakujemo. Prepričani smo, da bo ravnatelj Milan Burkeljca na sodelovanje z našim društvom pripravljen, saj je človek, ki so mu vrednote zelo pomembne in je poznan po svoji odprtosti. Župan Občine Mengeš Franc Jerič pa je bil nad predstavitvijo društva navdušen. Predvsem odobrava in spodbuja delo z mladimi, posebej kadar ima to delo tudi vzgojni vidik. Takšne projekte je pripravljen tudi finančno podpirati. Nanizal nam je vrsto predlogov, idej in nasvetov, za kar se mu iskreno zahvaljujemo.

Pravite, da si vaše društvo prizadeva izboljšati kvaliteto življenja. Na kakšen način se čisto konkretno lotevate tega zelo zahtevnega projekta?

Področje delovanje društva smo zastavili zelo široko, od umetniško-kulturnih dejavnosti, glasbe, športa, aktivnega in organiziranega druženja, ljubiteljstva do živali, sprostitvenih dejavnosti, do varstva okolja in humanitarnih dejavnosti. Gre za vsa področja, ki bogatijo naše življenje. Izboljšanje kvalitete življenja vidimo v aktivnem preživljanju prostega časa, navezovanju pozitivnih socialnih stikov in v razvoju pozitivnih vrednot. Za vsakega človeka je zelo pomembno, da se počuti sprejet in da dobiva pozitivne povratne informacije o sebi. Takšno okolje prav gotovo zagotavlja AIA, ki deluje na pozitivni motivaciji svojih članov in vseh, ki z društvom sodelujejo. V vsakem posamezniku iščemo in spodbujamo njegove pozitivne potenciale in mu poskušamo pomagati, da jih razvije.

Navdušenje in pripravljenost sodelovati sta zelo pomemb-

ni lastnosti animatorjev, a vseeno mora biti prisotna tudi strokovna usposobljenost.

V naših vrstah so usposobljeni strokovnjaki, prizadevali pa si jih bomo še pridobiti. Prav tako bomo sodelovali z zunanjimi sodelavci. Trenutno imamo v naših vrstah univ. dipl. socialnega pedagoga, univ. dipl. psihologa, dipl. ekonomista, zdravnika pediatra, specialnega pedagoga, učitelja razredne stopnje ... Med nami je tudi kar nekaj amaterskih umetnikov, dogovarjamo pa se tudi za sodelovanje z akademskimi umetniki, profesionalnimi glasbeniki in plesnimi strokovnjaki.

Prosti čas je danes nekaj, kar večina ljudi ne zna izkoristiti sebi v prid. Kako (konkretno) bo vaše društvo uspelo ljudi pritegniti v bolj aktivno preživljanje prostega časa?

Predvsem s ponudbo različnih aktivnosti, delavnic in prireditve. V začetku avgusta organiziramo aktivne enotedenske počitnice za srednješolce v Pomurju.

Je cena teh počitnic dosegljiva tudi mladostnikom iz socialno šibkejših družin?

Verjetno zelo težko, jim pa omogočamo odplačilo prispevka na obroke. V prihodnje pa si bomo prizadevali pridobiti donatorje in sofinancerje in s tem počitnice omogočiti po bolj ugodni ceni.

Kaj še ponujate?

Septembra se bodo mladi po duši in po srcu lahko vključili v učenje 'hip hop' plesa v ŠD Partizan, ki nam je dal v uporabo nekdanjo fitnes dvorano. Za bolj zagnane plesalce, ki bi se želeli tudi pomeriti v kvalifikacijskih, državnih in meddržavnih tekmovanjih, pa smo se dogovorili za sodelovanje s PK Bolero. Ponudili bomo medgeneracijske delavnice Eko planet, medgeneracijske ustvarjalne delavnice, ustvarjalne delavnice za otroke idr. Temeljni cilj našega društva je biti odprt za nove ideje, zato so možnosti za razne aktivnosti vedno odprte. V jeseni bomo organizirali tudi naslednjo prireditev 'Žur na

ful', saj je prva zelo navdušila udeležene srednješolce.

Kakšen je bil namen te prireditve?

Omogočiti mladim glasbenikom in DJ-jem, da se predstavijo, in hkrati pokazati mladim udeležencem, da se lahko zelo dobro zabavajo tudi brez alkohola.

Res mislite, da se je mladina danes sposobna zabavati brez opojnih substanc? So bili na prireditvi vsi trezni?

Na prireditvi so se dobile le brezalkoholne pijače, vhod v prireditveni prostor pa so varovali redarji. Z veseljem smo opazovali vesele obraze mladih, ko so se mimo nas hodili ohlajati na dvorišče, razgreti od plesa. Dokazali so, da se znajo zabavati tudi brez alkohola. Vnos alkohola ni bil možen, če so pa res imeli vsi 0,00 promila, bi lahko pokazal le alkotest. Seveda pa to ni bil naš namen, ampak gre za vzgojni vidik.

Ob poplavi ponudbe, promoviranju in oglaševanju ter lahki dostopnosti raznih alkoholnih pijač in nenazadnje 'prijetnih' občutkih, ki jih nudi že manjša količina relativno poceni 'omame' je verjetno težko prepričate najstnike, naj se zabavajo trezni.

Tudi sama sem mati treh najstnic in moje osebno mnenje je, da s prepovedmi ne dosežemo željenega cilja. Napačen se mi zdi predvsem pristop, kadar se alkohol jemlje kot sredstvo, da boš bolj korajžen, da ne boš žalosten, da boš bolj vesel ipd. Potrebno je vzgojiti kulturo odnosa do alkohola. Upam, da bodo mladi spoznali, da s preveliko količino alkohola prav

nič ne pridobijo. Z opijanjem izgublajo kontrolo nad sabo, kar lahko pripelje do neljubih posledic in slabega počutja naslednji

dan. Pomembno je, da alkohol jemljemo kot 'posladek' in da se zavedamo, da omama ni rešila še nobenega problema.

Kje se bralci lahko informirajo o aktivnostih društva?

O dejavnostih poskušamo ljudi obveščati na različne načine,

in sicer preko tiskanih medijev, interneta, letakov in plakatov. Najboljša reklama pa so ljudje, ki so zadovoljni.

INTERVJU Z ZORKO POŽAR, predsednico Turističnega društva Mengeš

Zorka Požar je ena od tistih oseb, ki prav gotovo nimajo težav s tem, kako izkoristiti svoj prosti čas. Gospa z mnogimi talenti, ki jih tudi uspešno razvija, je ena od vidnih osebnosti mengeškega kulturnega življenja, čeprav noče biti preveč na očeh ljudi. Po izobrazbi in poklicu finančni knjigovodja, že dolga leta zaposlena v Gardeniji Ljubljana, svojo drugo kariero že leta ustvarja kot prostovoljna kulturna delavka, ki se razdaja na vse strani. Če je ne poznate na videz ali osebno, pa jo lahko vsakič znova prepoznate v njenem delu, saj zavzeto skrbi za lep izgled godbenih in drugih prireditvev s svojimi ljubkimi cvetličnimi aranžmaji.

Gospa Zorka, poznamo vas tudi kot predsednico Turističnega društva Mengeš. Kakšno je vaše delo v društvu?

To je precej odgovorno delo. Dolga leta sem bila članica upravnega odbora in sem že takrat spoznala, kakšne zadolžitve ima predsednik. Na začetku nisem hotela sprejeti te funkcije prav zato, ker sem se tega zavedala. Zelo veliko je dela s papirji, birokracijo. Vendar rada to delam, vesela sem, da se lahko nekje izkažem in kar je še posebej pomembno pri vsem tem – veseli me delo z ljudmi.

Kaj pa vas moti pri opravljanju te funkcije?

Edina stvar, ki mi pri tem ni všeč, je pojavljanje v medijih in javnosti ter izpostavljanje na raznih prireditvah. Zelo rada in veliko delam, ampak če se le da bolj neopazno.

Vas družina podpira pri vašem delu?

Absolutno. Na tem mestu bi se

rada zahvalila mojemu možu, ki mi omogoča, da sem tako dejavna v raznih društvih. On stoji za mano in mi vedno pomaga.

Se vam zdi, da Mengeš kot turistična lokacija ima kaj ponuditi?

Da, Mengeš je zelo zanimivo mesto z veliko znamenitostmi, a na žalost imamo premalo turistične ponudbe oziroma zaenkrat ljudem še ne znamo ponudbe ustrezno predstaviti in prodati. Na srečo imata občinska uprava in župan, pa tudi podžupana, veliko posluha za pobude turističnega društva, kar se mi zdi zelo pozitivno. Na žalost še veliko stvari manjka, a vse ne gre čez noč.

Kaj bi bilo potrebno izboljšati, spremeniti, uvesti, morda odstraniti? Kje vidite potencial?

Lahko bi sodelovali na kakšnem natečaju za najlepši kraj v Sloveniji, a imamo veliko črnih pik. Tukaj bi izpostavila športni park Mengeš, ki je eden najlepših v Sloveniji, a ga na žalost kazi neurejena okolica in propadanje Staretove graščine. Tukaj bi morali nujno nekaj ukreniti. Sčasoma bi radi dobili tudi lokalnega vodiča, a žal imamo omejene kapacitete. Kulturnega dogajanja je v Mengšu veliko, a če bi se občani še bolj povezovali in sodelovali, bi bilo v Mengšu še bolj živo. Zdi se mi, da je v društvih premalo mladih, to opažam tudi v turističnem društvu. Mladi so zelo zaželeni, ker prinašajo nove zamisli in svež veter. Saj veste, na mladih svet stoji.

Bi bilo v Mengšu smiselno odpreti TIC (turistično-informacijski center), kot je to praksa npr. v Kamniku?

Ravno zdaj potekajo priprave na to. Obljubljeni so nam bili prostori v stari knjižnici, kjer je nekaj časa gostovala tudi pošta, ampak zaenkrat je premalo denarja za

ureditev takšnega centra v teh prostorih. Bomo pa dobili prostor nekdanjega krajevnega urada. Seveda je za vsak večji kraj TIC, ki deluje v sklopu Občine, smiselna investicija, saj opravlja promocijo kraja in njegove turistične ponudbe, povezuje društva in ponudnike turističnih storitev, podpira prodajo in razstavo izdelkov domače obrti in spominkov.

Letos ste ena od dobitnikov bronastega občinskega priznanja. Kaj vam pomeni? Ste ga veseli?

Ko sem dobila priznanje, mi je bilo lepo. Bila sem ga zelo vesela, ker mi to pomeni zahvalo za dolgoletno delo v društvih. Seveda bom delala še naprej, dokler bom zmogla.

Kje ste poleg turističnega društva še dejavni?

Sem članica upravnega odbora društva Mihaelov sejem.

Kot vemo, ste tudi tesna sodelavka mengeške godbe. Skrbite tudi za zunanjo podobo okenskih polic godbenega doma. Na kakšen način se vam člani zahvalijo za vašo skrb?

To delo mi je v veselje. Mengeška godba mi je že pred 20 leti podelila naziv častne članice, na kar sem zelo ponosna in hvaležna za izkazano čast.

Vaša hiša in vrt sta vzor lepo urejene okolice. Se vam zdi tudi naše mesto dovolj urejeno? Bi sami, če bi imeli to možnost, zasadili še več cvetic?

Zadnja leta se mi zdi zelo lepo urejeno. Seveda bi vedno lahko zasadili še več rož. Svoj vrt pa bi rada še lepše uredila, tudi okolico hiše.

Vaše okensko cvetje je že sedaj najlepše daleč naokoli. Se je z rožami res treba pogovarjati, ali je dovolj že, če jih krepko pognojimo?

Res se je treba pogovarjati z

njimi! Če hočeš imeti lepe rože, moraš imeti rad naravo, malo moraš imeti smisla za to in seveda tudi znanja.

Kje ste se toliko naučili o gojenju rož?

Veliko časa sem preživela pri naših vrtnarjih v podjetju, ker sem bila vedno zelo radovedna. In sem spraševala. 25 let nazaj smo morali ob največjih praznikih, ko je bila v cvetličarni velika gneča, vsi iz pisarn delati na blagajni in prodajati rože! Tam sem spoznala veliko rožic in se naučila koristne stvari o vrtnarjenju in cvetličarstvu. To delo mi je bilo v veselje.

Vaš velik talent je tudi pripravljanje jedi. Od kje črpate recepte? Kaj eksperimentirate? Že v otroštvu sem se zanimala za pripravljanje jedi. Doma sem iz Prevalje pri Lukovici pri Šentvidu in že v osnovni šoli sem hodila na obisk h gospe Pepci Grlica, ki je kuhala za ohceti, birme in krste. Ona me je ogromno naučila, potem sem pa še malo eksperimentirala, pa je šlo.

Kaj vas še zanima in bi radi počeli več, če bi imeli več časa?

Najbolj me veselijo stiki z naravo. Rada imam hribe, rože, gozdove. Zelo rada gobarim in planinarim. Najlepše je na Pokljuki, tam se izgubim v gozdu in nabiram jurčke. To je zame najboljši dopust. Morje me pa ne pritegne. Rada bi še več brala, se malo umirila. Knjige so mi zelo blizu. Zelo sem rada doma in v miru sedim na vrtu, ampak rada sem tudi med ljudmi in se poveselem.

Mojca Volkar

NOGOMETNI TABOR – KOLPA 2009

Po uspešno končani nogometni sezoni, v kateri so se mladi nogometaši NK Mengo 28 izkazali ne samo z izjemnimi tekmovalnimi rezultati, temveč predvsem z velikim napredkom v smislu resnosti udeležbe na treningih, zavzetosti in discipline na njih, je, kot pri vsaki stvari na koncu, tudi v našem klubu sledila nagrada – udeležba na nogometnem taboru, ki je hkrati pomenil tudi zadnje dejanje v tekmovalni sezoni 2008/2009.

Prvič po mnogih letih se je v okviru organizacije NK Mengo 28 petinštirideset mladih nogometnih navdušencev, starih od 7 do 11 let, skupaj s trenerji in spremljevalci odpravilo na najbolj južno točko Slovenije, točko neokrnjene in čiste narave – v dolino reke Kolpe. Športna depandansa Hotela Kovač v Osilnici

je za tri dni postala naš dom, v katerega so otroci prinesli veliko veselja, smeha predvsem pa veliko prijateljskega in športnega duha. Čeprav so bili ob zaključku sezone kondicijski in nogometni treningi šele v drugem planu, so fantje in Tjaša vsak dan marljivo trenirali, a so kljub utrujenosti zvečer našli dovolj moči za partijo kart, mini golfa, tombole ali pa so svoje znanje dokazovali v nogometnem kvizu.

Ko smo se v nedeljo veselili, zdravi vrnili domov in je ob prihodu avtobusa iz otroških grl glasno odmevala klubska himna, smo vedeli, da je za nami dogodek, ki je vsem nam, predvsem pa otrokom, prinesel nekaj nepozabnih trenutkov, ki jih nikoli ne bomo pozabili in nam bodo obveza, da se v dolino reke Kolpe zopet vrnemo.

Še enkrat več se je pokazalo, da ukvarjanje s športom za mlade pomeni kvalitetno preživljanje prostega časa, ohranjanje duševnega in telesnega zdravja, razvijanje socialne mreže in zmanjšanje tveganja negativnih vplivov, kot so zloraba alkohola in drog, nestrpnost, agresivnost, destruktivnost, odvisnost od interneta in televizije ipd. Praksa namreč vse pogosteje kaže, da, žal, v današnjem času tudi Mengeš ni imun na te pojave. Zato smo odrasli še toliko bolj odgovorni, da otrokom omogočimo in zagotovimo trajno izvajanje športnih in drugih programov in jim ponudimo kakovosten izkoristek prostega časa. V NK Mengo 28 v naslednji tekmovalni sezoni želimo našo dejavnost še izboljšati in razširiti, kar bo terjalo od vseh vpletenih še večje organizacijske napore,

od sponzorjev in ostalih podpornikov pa, kljub gospodarski krizi, še večje razumevanje in odprtost do najpomembnejše postranske stvari na svetu – nogometa. Vse otroke, ki bi se nam v novi sezoni radi pridružili, vabimo, da nas že v drugi polovici meseca avgusta poiščete v športnem parku ali v klubskih prostorih, saj bodo selekcije že začele s pripravami na novo, verjamemo, najuspešnejšo sezono.

Tekst in foto:
Boštjan Marinko

TENIŠKI TABOR ZA OTROKE

Tudi letos je Teniška sekcija Mengeš organizirala teniški tabor za otroke od 5 do 12 leta. Potekal je v tednu od 29. junija do 3. julija, od ponedeljka do petka, od 8. do 15. ure, udeležilo pa se ga je 20 otrok.

Naši dnevi so potekali nekako takole. Zbrali smo se od 8. do 9. ure in se nato podali na teniška igrišča, kjer smo s krajšimi odmori vztrajali vse do 12. ure. Nato smo se odpravili na kosilo v Trdinov hram, po kosilu pa smo se v prostorih

Harmonije spoznali še z badmintonom in odbojko na mivki. Po 14. uri so se najbolj zagreti tenisači še malo pomerili na teniških igriščih, ostali pa smo se ohladili v senci in se zabavali z družabnimi igrami. Zadnji dan so se mladi tenisači pomerili na turnirju in tako pokazali, česa so se v enem tednu naučili. Vsi so za svoj

trud prejeli priznanja in praktične nagrade. Kljub muhastemu vremenu je teniški tabor uspel, otroci so se zabavali, predvsem pa je pomembno, da so se veliko naučili. Upajmo, da bo tako tudi prihodnje leto.

Teja Jenčič
Teniška sekcija Mengeš

TABORNIŠKE NOVICE

Julij je končno prišel in taborniki se bomo spet odpravili na vsakoletni tabor, ki bo letos spet v Bohinju. Letos bomo tabor preselili nazaj v Bohinj, v katerega lansko leto nismo mogli oditi zaradi takratnih poplav.

Tema letošnjega tabora je

Slovenija z naslovom I Feel Slovenia. Tako se bomo vsak dan sprehodili skozi eno od slovenskih pokrajin: Gorenjsko, Koroško, Štajersko, Dolenjsko. Spoznavali bomo značilnosti slovenskih pokrajin, se ob tem učili raznih taborniških veščin in se ob tem tudi zabavali. Vozili se bomo s kanuji, imeli orientacijske pohode, postavljali taborniški ogenj, se učili vozle ter drugih taborniških veščin. Prav tako se bomo odpravili na pohod in bivakirali na prostem.

Odločili smo se tudi, da tabor podaljšamo za en dan. A o bolj podrobnem poteku tabora izveste naslednji mesec, ko se bo končal.

Ker med počitnicami taborniki nimamo sestankov in prav tako ne veliko akcij, se ne dogaja ravno veliko. Se pa zato bolj osredotočamo na tabor in pa na naslednje šolsko leto. Letos bomo mengeški taborniki praznovali 30 letnico obstoja, zato se bomo še toliko bolj potaborniške akcije.

Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Domen

TOMAŽ FARTEK: Z NASMEHOM IN VOLJO DO URESNIČITVE ŽIVLJENJSKIH CILJEV

Priznam, brez oklevanja, da so mi vsi ljudje, ki znajo stvari postaviti na pravo mesto in pravilno oblikovati življenjske cilje, imajo razčiščene pojme o najpomembnejših zadevah in pravo mero optimizma ter volje, zaradi česar so sposobni živeti polno in ustvarjalno življenje. Zanje sleherni dan pomeni izziv in novo priložnost. Pomagajo si z nasmehom in ga po potrebi tudi podarijo – komurkoli, važno je le, da ga ta sprejme. Če ga podari dalje, toliko bolje. Tako se pač ustvarjajo vezi, zaupanje, harmonija. Ko sem brskal po svojem spominu, da bi našel primerne sobesednika z »nasmehom in optimizmom«, sem se ustavil pri fantu, doma z Ogrinovega na Mengeškem hribu, ki ga poznam še iz osnovnošolskih klopi – Tomažu Fartku.

Tomaža se iz osnovne šole spominjam kot pridnega in prijaznega učenca. Ko je bilo treba izbrati šolo in poklic, odločitev zanj ni bila težka: poklic natakara na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Ljubljani. Da mu je »pisan na kožo«, se je pokazalo že v času šolanja. To so opazili učitelji in mu dali možnost, da je sodeloval na različnih šolskih tekmovanjih v strežbi in mešanju pijač. Na koncu tretjega letnika so mu v šoli podelili posebno priznanje za najboljšega natakara. »Če pokažeš zanimanje, sploh ni težav, da ti v šoli ne bi dali priložnosti,« je povedal. Po končanem triletnem programu je kot odličnjak nadaljeval šolanje za gostinsko-turističnega tehnik. Želja, da bi strokovno še bolj napredoval, ga je pripeljala na Višjo šolo za gostinstvo in turizem na Bledu, kjer je tik

Dober koktajl je potrebno »naštudirati« že doma

pred diplomo. Vpisal je tudi na študij managementa na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, kjer trenutno opravlja obveznosti za drugi letnik, vmes pa opravil še zahteven program za pridobitev pedagoško-andragoške izobrazbe. Najbrž sem ga ob tem vprašujoče pogledal, pa mi je preprosto pojasnil. »Čutim veselje za poučevanje, za prenašanje mojega znanja in izkušenj na otroke. Trenutno to željo uresničujem v posebnem programu Zavoda za zaposlovanje. Gre za predstavitev gostinskega poklica na osnovnih šolah, kjer se za to odločijo. Na ta način bi radi pridobili večje število mladih za ta poklic. Uživam, ko se ob mojem nastopu otrokom zasvetijo oči. Takrat vem, da sem bil uspešen in da sem znal otrokom predstaviti moj poklic z zanimive strani. Takrat čutim, da bil uspešen tudi kot učitelj v šoli. Gotovo se bo tudi to zgodilo.«

S strežbo, torej poklicem natakara, se Tomaž Fartek srečuje že vse od osnovne šole dalje. Delovno prakso je opravljal v gostilni Narobe v Trzinu, kjer je bil eden od natakarev odlični barman, ki ga je navdušil za mešanje pijač. Od njega se je veliko naučil. Vsa leta pomaga pri strežbi v Mengeški koči, že šest let pa kot študent dela v strežbi hotela Union. Kot barmanskemu navdušencu in članu Društva barmanov Slovenije mu je zaupana tudi priprava sezonske ponudbe koktailov.

Na tekmovanjih zastopa hotel Union v klasičnem mešanju pijač.

»Poklic natakara prinaša obilo lepega in zanimivega. Če ga imaš rad tako kot jaz, v njem lahko uživaš. Koga vse lahko srečaš pri svojem delu in ga spoznaš, kar drugače sploh ne bi mogel,« se razživi Tomaž. »Zanimiva je protokolarna strežba, pa strežba na različnih zasebnih slovesnostih, kot so poroke, fantovščine, deklisčine in podobnih dogodkih. Posebno pa uživam, ko nastopam kot barman in goste presenetim z dobro zmešano pijačo. Tu je potrebna dobra organizacija, poznavanje pijač, izvirnost, občutek za estetiko, izostren okus, seveda pa je tudi pomembno, za koga pripravljáš koktail in za kakšno priložnost. Od tega je odvisna izbira sestavin, barva napitka, dekoracija, oblika posode oziroma kozarca, v katerem postreže gostu. Rad imam nove ideje, vendar pa jih prej preizkusi. Preizkušanje pogosto izvaja doma, testiranci pa so kar člani družine ali kak naključni obiskovalec.

»Vsak koktail mora imeti svojo zgodbo. Okus, barva, vonj – vse mora biti usklajeno, harmonično.« Na tekmovanjih in srečanjih, katerih se Tomaž udeležuje, je zelo uspešen. Nazadnje je velik uspeh dosegel v lanskem letu, ko je na mednarodnem odprtem prvenstvu v mešanju pijač na Bledu le za točko zgrešil tretje mesto. Za ta

uspeh – ob vseh prejšnjih – je Tomaž v letošnjem letu prejel naziv »najbolj pespektiven mladi barman«.

Tomaž Fartek je zanimiva oseba. Lepo ga je gledati pri delu, saj deluje profesionalno in dovršeno. Vidi se, da zaupa vase, zato je samozavesten. Njegov recept za življenjski uspeh? »Vedno si je treba oblikovati konkretne cilje, vendar dovolj visoke, da te motivirajo. Potrebna je doslednost, vztrajnost, tudi trma, če ne gre drugače. Pa optimizem, dobra volja. Z dobro voljo, nasmehom in odkritostjo se da ustvariti čudeže. V službenem in zasebnem življenju.« Tudi kot sogovornik je zanimiv. Na življenje gleda le s pozitivne strani. Zanj je življenje knjiga, ki se piše vsak dan. Verjame, da je to knjiga s srečnim koncem. Od kod črpa življenjski optimizem? Prirojen mu je, pravi, pa družina, zlasti starša, mu pri tem veliko pomaga. Zato je rad doma, nikjer drugje se ne more tako sprostiti. O ljudeh na splošno misli le dobro. Želi, da bi bili srečni, da bi znali živeti in da bi oddajali pozitivno energijo.

Na Tomaža, prijaznega fanta, se pogosto spomnim. Še posebej takrat, ko srečujem mlade ljudi, ki hodijo skozi življenje brez pravega cilja in so jim dobre »žurke« poglobitni življenjski dogodki. Na mlade, ki zato še niso občutili slasti osebnega uspeha ali pa se je to zgodilo tako redko, da ne verjamejo, da so sposobni tudi oni dajati, ne le prejemati. Da si lahko sami pišejo knjigo svojega življenja, knjigo s srečnim koncem in mnogimi popisanimi listi. Spomnim se tudi misli, ki sem jo neke prebral in se glasi približno takole: Vedno sta dve možnosti. Vedno lahko ubereš dve poti: ena je lahka. Edino zadoščenje, ki ti ga da, je to, da je lahka. Kadar verjameš, da zmoreš, zmoreš.

Tekst: Branko Lipar
Foto: Zasebna zbirka

ODBOJKA NA OSNOVNI ŠOLI MENGEŠ

V šolskem letu 2008/2009 smo na Osnovni šoli Mengeš šolsko odbojko uspešno zaključili z udeležbo na naslednjih tekmovanjih: Odbojka (učenke in učenci 7.–9. razreda), Mala odbojka (učenci 5.–7. razreda), Odbojka na mivki (učenke in učenci 7. in 8. razreda), projekt ŠKL Odbojka (učenke in učenci 7.–9. razreda).

Nekaj utrinkov z vseh tekmovanj ...

Rezultati

Odbojka:

učenke: 1. mesto v domžalski regiji in 3. mesto na področnem tekmovanju
učenci: 1. mesto v domžalski regiji in 5. mesto na področnem tekmovanju

Mala odbojka:

učenci: 2. mesto v domžalski regiji in 2. mesto na finalnem področnem tekmovanju

Odbojka na mivki:

učenke: 1. mesto v domžalski regiji (nadaljevanje septembra 2009)
učenci: 1. mesto v domžalski regiji (na-

daljevanje septembra 2009)

Projekt ŠKL odbojka

Preboj v končnico nam sicer ni uspel, vseeno pa smo se veliko naučili. Pohvaliti moram vse nastopajoče v projektu, še zlasti Stefana, Matica, Karmen in Laro, ki so mi pomagali pri organizaciji. To je bil naš krstni nastop, ki pa smo ga po moji oceni zaključili z odliko, kajti dokazali smo, da se lahko enakovredno kosamo tudi s tistimi šolami, za katerimi stojijo odbojcarski klubi. Potencial je bil in še ostaja.

Hvala vsem, ki ste nas podprli.

Aleš Koštomaj, učitelj športne vzgoje

MLADINSKI CENTER ŠKM – ŠTUDENTSKI KLUB MENGEŠ

Pozdravljeni, dijaki in študenti. Končno poletje, čeprav samo na koledarju. Sedaj, ko je konec šolskih obveznosti, se lahko posvetite drugim aktivnostim. Tako kot smo se mi skozi celo leto. In kaj vse smo vam nudili skozi leto in bomo tudi v prihodnje?

Kot veste, smo v sodelovanju s Študentskim servisom Center nudili dohodninsko svetovanje, za vse, ki ste bili med letom pridni in ste delali preko študentske napotnice. Saj veste, prava informacija v pravem času je vredna veliko več. Občasno se zgodi, da potrebuješ pomoč pri učenju in takrat ste se oglašili pri nas, kjer smo skozi šolsko leto po najboljših močeh nudili pomoč pri inštrukcijah, za vse, ki so bili tega potrebni.

Že nekaj časa je veliko glasbenih dogodkov po Sloveniji in nekateri ste si žeželeli karto za ogled le-teh. Kot veste, lahko pri nas dobite KARTE za vse dogodke, hitro in enostavno.

Pri nas ste in še vedno lahko uporabljate brezplačni internet in brezplačno svetovanje uporabe računalnika. Lahko si natisnete seminarsko nalogo, diplomsko nalogo ali kaj drugega.

In kaj vas čaka v prihodnjih dneh?

Poletne počitnice lahko izkoristite delovno in zaslužite kakšen evro. Z veseljem vam bomo posredovali informacije o delu, o načinu iskanja dela, o delovni zakonodaji in še in še. Trg dela je lahko enostaven, če imate prave informacije. Če boste potrebovali informacije o mla-

dinskih dogodkih, smo pravi naslov za vas.

Imate kakršno koli vprašanje na temo mladinska problematika – bomo skupaj skušali najti rešitev.

Kot mladinski center si upamo in želimo svetovati na področju, ki zajema mlade in mlade po srcu.

Uživajte poletje maksimalno in, seveda, oglašite se kaj pri nas!

Uroš Sili

P.S.: Mengšani in Mengšanke, oglejte si spodnjo povezavo in dobili boste lepo NAGRADO: <http://www.kariera-obvestila.si/majice-ssc/>.

NAZAJ K NARAVI, VEN NA ZRAK!

Nekaj predlogov za aktivno preživljanje počitniških dni ... Poletni meseci so tu. Čas dopustov, brezskrbnega preživljanja prostega časa ob morju, v gorah, spoznavanje novih dežel in ljudi. Letos na žalost za mnoge le pobožne želje. Če ste tudi vi eden od tistih nesrečnežev, ki si ne more privoščiti zasluženega dopusta nekje daleč v sanjski deželi, imate na voljo dva scenarija. Prvi je, da si boste poletje, ki že tako ni prav radodarno s sončnimi žarki in optimističnimi napovedmi, do konca zagrenili s tannanjem nad svojo usodo in usodno recesijsko situacijo, ki vam ni namenila zasluženega počitnikovanja. S tem boste onesrečili sebe in bližnjo okolico in prav nič ne boste prispevali k reševanju težke gospodarske situacije, ki smo si jo nakopali.

Druga zgodba, v kateri ste lahko glavni igralec, pa nosi lepše in bolj živahne barve. Čas je denar, pravijo. In če nimate drugega, imate prav gotovo nekaj prvega. In ta je v naši zgodbi edina stvar, ki jo potrebujete za uresničitev zvitega načrta, ki vam ga predstavljam v nadaljevanju. Prelisicali bomo namreč zagrenjenost ob dejstvu, da moramo svoje težko prigarane počitnice preživotariti v okolju, kjer že tako preživimo večino leta. Ste morda kdaj pomislili, v kako lepem okolju živimo? Kjerkoli v Mengšu živite, ne potrebujete več kot 15 minut, in že ste v gozdu, ob vodi, med polji in njivami. Kam natančno bi pobegnili? Morda pa tule dobite kakšen namig ...

Križišče Na gmajni

Skupaj se bomo naužili svežega zraka z vonjem pokošenega travnika, zrelega žita, zelene koruze in cvetočih dreves. Na pot se bomo odpravili zgodaj zjutraj, preden sonce dobi svojo moč, ali proti večeru, ko sopara popusti, svet okoli nas pa se obda z očarljivo mehkobo zahajajočega sonca.

Preden se odpravimo novim dogodivščinam naproti, se moramo še primerno opremiti. Oblekli bomo udobna športna oblačila: trenirko in bombažno majico ter športno obutev. V nahrbtnik bomo spravili še anorak, tanjši pulover in rezervno majico. V trgovini si bomo kupili okusno malico, ki naj vsebuje tudi kakšen priboljšek, saj smo vendar na počitnicah! Ne pozabimo na zadostne količine tekočine (najbolje kar vodo ali razredčen sok) in zaščito pred prevelikimi količinami vode z neba. Dežnik ali pelerina sta torej nepogrešljiva spremljevalca, če želimo uživati naš potep v vsakem vremenu. V primeru pripeke pa ne smemo pozabiti na zaščito pred vse bolj nevarnimi sončnimi žarki. Vse naše izlete bomo začeli na isti točki, pred gasilsko-godbenim domom v Mengšu. Kilometrov ne bomo pisali, da vas ne bo, že preden se odpravite ven, vse minilo. Bomo pa okvirno podali čas izleta.

S KOLESOM ... se bomo odpravili na raziskovanje domače okolice, malo pa bomo pokukali tudi v sosednje občine. Za začetek poiščite v kleti ali v shrambi svoje staro kolo in se lotite temeljitega čiščenja. Že to vam bo dalo poleta, da si boste rekli: »Zdaj, ko sem ga pa tako lepo očistil, bi bilo pa res škoda, da se ne bi malo zapeljal naokoli!«

Južni krog

Najprej se bomo odpeljali proti zahodu proti cerkvi Sv. Mihaela, mimo pošte in naprej po Liparjevi cesti proti Loki. Po prijetnem uvodnem razgibavanju in počasnem privajanju na trd kolesarki sedež bomo v Loki zavili čez prvi most na desno na cestico Na Gmajni. Mimo hiš in športnega igrišča bomo počasi prišli do idiličnega pašnika, na desni pa nas bo spremljal potoček. Na križišču, kjer se odcepi cesta proti Dobenu, se bomo morali odločiti.

Rašiški izziv

za ljubitelje gorskega kolesarjenja

Bolj vzdržljivi se bodo podali po strmih ovinkih proti Spodnjemu Dobenu do Boltovega korita in morda naprej na Srednje in Zgornje Dobeno, odvisno od kondicije in motivacije. Za navdušene gorske kolesarje je primeren tudi vzpon na Rašico, na vrh Staneta Kosca (641 m), do razglednega stolpa in potem po grebenski poti na Mengeško kočo (433 m). Tu najde mesto opozorilo vsem gorskim kolesarjem, da si planinske poti po novem tudi uradno delijo s planinci (pešci), zato velja strpnost, obzirnost in predvsem prilagojena hitrost in budno oko. Tura je vsekakor naporna in tudi nevarna, če nismo vajeni strmih spustov in če naše gorsko kolo ni v brezhibnem stanju. Tisti, manj gorskokolesarko podkovani, se bomo v gozdove Rašice raje odpravili peš.

ČAS: na Zgornje Dobeno okoli 1,5 h, na vrh Rašice in proti Mengeški koči okoli 2,5 h (odvisno od telesne pripravljenosti)

ZAHTEVNOST: do Zgornjega Dobena precej naporen kolesarski vzpon, primeren za dobro telesno pripravljene; na vrh Staneta Kosca in po grebenski poti na Mengeško kočo le za izkušene in tehnično podkovane gorske kolesarje z dobro kondicijo.

Prijeten ravninski izlet za vse generacije

Še vedno pa stojimo na križišču Loka-Dobeno (Na Gmajni), kjer se bomo po makadamski cesti, usmerjeni proti jugu, odpeljali proti čudoviti cerkvi Sv. Primoža in Felicijana, ki stoji sredi zlatorumenih žitnih polj in zelene koruzne preproge. V senci javorjev pred cerkvico lahko za hip odložimo kolo in vse skrbi in morda zadremamo ob poslušanju ptic in vetra, ki si delijo krošnje nad nami. Prebudil nas bo zvon v bližnjem zvoniku in že se bomo podali naprej proti veličastni beli zgradbi, ki nas že od daleč vabi. Mimo hlevov Kmetijskega inštituta pridemo da glavne asfaltirane ceste iz Loke v Jable in zavijemo desno proti gradu. Osupli bomo strmeli v zidove mogočne zgradbe, ki stoji tesno ob gozdu in kraljuje nad okoliškimi polji. Domišljija nam kar ne bo dala miru, ko bomo premlevali vse mogo-

če zgodbe o graščakih in kmetih, ki so že mnogo pred našim časom tlačili isto zemljo, na kateri stojimo zdaj. Ime Jable (Hagbach/Habach) in njegovo gospostvo je bilo prvič omenjeno že v 13. stoletju. Sprehod okoli gradu po bližnjem gozdu je obvezen, saj se iz oči v oči srečamo z mogočnimi drevesi, mimo katerih so jezdili takšni in drugačni graščaki in njihove oprode. Opazimo še ljube paviljon in ribnik, kjer se spomnimo na mnoge zgodbe o prepovedanih ljubeznih in skrivalnicah, pa tudi na rokovnjača Dimeža, ki je strašil po rašiških gozdovih, ne pozabimo. Z mislimi v daljni preteklosti spet zajahamo kolo in proti Trzinu. V rahlem spustu ob hribu Onger (378 m), po katerem se imenuje tudi trzinsko planinsko društvo, se pripeljemo do cerkve Sv. Florijana. Zdaj se tudi uradno nahajamo v Občini Trzin. Izlet nadaljujemo proti jugu, po ozki asfaltni cesti, ki nas pripelje do stare prometnice, ki je včasih povezovala Mengeš in Domžale z Ljubljano. Tu zavijemo levo skozi novo naselje, vse do prometnega križišča. Prečkamo cesto, se zopet usmerimo proti jugu, še enkrat prečkamo prometno vozišče in pripeljemo do stare ceste v Depalo vas. Zdaj smo obrnjeni proti vzhodu in se skozi Depalo vas peljemo proti Domžalam. Ko prispemo v center Domžal, si lahko privoščimo sladoled ali kavo, ali pa počasi obrnemo kolo proti severu in se podamo nazaj v Mengeš. Kolesarka steza nas vodi do Rodice,

Nasip ob kanalu Pšate

tu pa prečkamo železniško progo in se zopet srečamo s polji in njivami. Mimo kulturnega doma in fakultete za zoologijo se po lepem drevoredu pripeljemo do cerkve Sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah. Zdaj nas čaka še lepši drevored Lipce, ki nam v vročih dnevih nudi prijeten zelen oddih pod starodavnimi lipami. Vsekakor zelo prijeten prostor, kjer lahko v miru preberemo knjigo, prelistamo revijo ali pa samo strmimo v prelep venec Grintovcev, ki nas pozdravlja na severu. Če tega nismo storili že prej, je tukaj odlična priložnost, da si pod drevesom pripravimo nepozaben piknik z zastonjskim razgledom. In če se tega nismo zavedli že prej, nam bo zdaj vsekakor postalo jasno, da živimo v čudovitem okolju. Do doma nas loči samo še ravna poljska pot, ki je z obeh strani obogatena z žitom, koruzo, deteljo, travo, dišečo sveže prekopano prstjo ... odvisno od meseca. Polni vtisov in presenečeni, da smo takšno raznolikost doživeli v tako bližnji okolici, ki je ponavadi sploh ne opazimo, bomo že načrtovali naslednji izlet s kolesom.

ČAS: 1 h 30 min do 2h zmerne vožnje s postanki

ZAHTEVNOST: primerno za vse (tudi družine z majhnimi otroki, starejše in začetnike)

Severni krog

Tokrat se bomo podali proti severu mimo Kulturnega doma Mengeš čez mostiček čez Pšato proti Osnovni šoli Mengeš, katere lokacija velja za eno najlepših v Sloveniji. Morda ste opazili, da imamo v Mengšu kar nekaj drevoredov; enega smo že spoznali, ko smo se peljali skozi Lipce. Sedaj kolesarimo po nekoliko bolj obljudenem mengeškem drevoredu, mimo šolske športne ploščadi proti spodnjemu mengeškemu gradu, Staretovi graščini, ki danes žal žalostno propada. Le še sem ter tja lahko v zanimivih štukaturah, ki jih še niso odstranili objestneži, nad vrati in okni zaznamo staro mogočnost in omikanost nekdanjih graščakov. Mengeški grad z okolico je navdihnil marsikaterega pripovednika, med drugim tudi Kersnika, ki je sem postavil del zgodbe o »jari gospodi«. V parku pod graščino lahko najdemo miren

kotiček za počitek ali si v bližnjem lokalu, kjer je bila včasih vrtnarija, privoščimo odličen sladoled. Tod se je svoje čase sprehajala Trdinova mladostna ljubezen Staretova Radislava ali po domače Francka, ki je svoje oči bolj kot v Janeza upirala v božje podobice bližnje farne cerkve Sv. Mihaela. Zapeljemo prav čez dvorišče gradu in se mimo nič kaj zgledno urejene okolice zapeljemo na zgornji Staretov drevored. Pobočje Gobavice na levi skriva zanimive zgodbe in razvaline cerkvice sv. Lovrenca, ki si jih lahko še danes ogledamo. Obdaja nas dehteči vonj ciklam, ki se tu razbohotijo sleherno poletje. Če kje, potem boste tu prav gotovo začutili pridih minulih časov, ki jih mogočna drevesa kar nočejo pozabiti ... Drevored povezuje Staretovo

Drevored do Ravbarjevega gradu

graščino z zgornjim mengeškim Ravbarjevim gradom, kamor pa se danes žal s kolesom ne da več. Zato se na koncu drevoreda še pred skakalnim centrom Na Zalokah usmerimo desno čez mostiček in nato takoj še enkrat ostro levo ob strugo Pšate. Znajdemo se na dvorišču drevesnice, kjer po vsej verjetnosti ne bi smeli biti, in najdemo prehod na levo na nasip ob kanalu Pšate proti zahodu. Med vožnjo po nasipu lahko občudujemo bližnje nasade raznih grmovnic in drugih rastlin, na sever pa se že odpre pogled proti Kamniško-Savinjskim Alpam. Ko pridemo na konec nasipa, imamo pred seboj dve možnosti.

V Šinkov Turn krape loviti

Če zapeljemo na levo, bomo po rahlo vzpenjajoči se ovinkasti cesti mimo gozdnih obronkov prišli v Koseze, kjer bomo takoj zavili levo proti Šinkovemu Turnu. Tu si lahko privoščimo piknik ob Pahljiškem bazarju, do katerega pridemo po prvem makadamskem odcepu levo. Bazar je zelo privlačen za ribiče in mlade zaljubljene pare, če pa se odpravimo na pohod okoli bazarja, si bomo pričarali romantičen izlet po zanimivem obrežju.

Baročna cerkev sv. Ane v Tunjicah

Pašnik v Vodica, v ozadju Šmarna gora

Odpeljimo se naprej po cesti iz Kosez v vas Šinkov Turn. Če pogled usmerimo na desno proti zahodu, bomo v jasnem dnevu zagledali slovenskega očaka, mogočni Triglav, ki kraljuje nad vsemi ostalimi gorami Julijskih Alp. Kmalu malce zadihani pridemo do cerkvice Matere Božje, ki stoji na rahli vzpetini ob robu gozda. Če nas je prišlo, da bi prekolesarili še kakšen kilometer več, se skozi senčnat gozdiček spustimo navzdol proti Selu pri Vodica in naprej proti Utiku, skozi Bukovico do Vodice in nato nazaj skozi Moste pri Komendi in Suhadole v Mengeš.

ČAS: okoli 1 h zmerne vožnje s postanki (do Vodice in nazaj v Mengeš okoli 2 h zmerne vožnje)

ZAHTEVNOST: primerno za vse (tudi družine z majhnimi otroki, starejše in začetnike)

V Kamnik čez Tunjice

Če pa se na koncu nasipa odločimo za desno smer, bomo mimo obrtno-industrijske cone (topolska jama) prišli v Topole, ljubko vasico, ki straži severozahodni del mengeške občine. Po malo prometni cesti bomo v krajšem času pripeljali v Suhadole in s tem prekoračili občinsko mejo. Mimo cerkvice Sv. Klemenca se držimo glavne vaške ceste in kmalu pridemo do stika z glavno prometnico Mengeš-Kranj. Tu smo se primorani nekaj časa peljati po glavni cesti, zato previdnost ne bo odveč. Na glavnem križišču v Mostah pri Komendi zavijemo desno in nato takoj levo proti Komendi. Kolesarimo mimo športne

Pogled na Šmarno goro

dvorane in šolskih poslopij, velikih in lepo urejenih komendskih kmetij in kmalu pridemo do komendskega klanca, na katerem stoji cerkev Sv. Petra, v kateri je dolga leta župnikoval znani slovenski duhovnik, izobraženec in čebelar Peter Pavel Glavar. Ne podamo se v strm klanec do cerkve, ampak zavijemo desno in po rahlem spustu na križišču zavijemo proti Mlaki. Zdaj pa se bomo podali rahlo v klanec mimo nekdanjega lončarskega podjetja. Po petih minutah sledi spust do ravnine, kjer asfalt zamenja lepa bela makadamska cesta. Zdaj smo prišli v drug svet. Ves čas kolesarimo ob Knežjem potoku skozi senčnate gozdičke in mimo očarljivih gozdnih obronkov. Temperatura je tu zaradi bližine gozda in potoka vedno nekoliko nižja kot v okolici in zato prijetno osveži. Miru, ki veje skozi to pokrajino se ne da opisati – to mora človek doživeti! Po približno 15 minutah pridemo do manjšega križišča, kjer zavijemo desno na asfaltno cesto, ki vodi proti Tunjicam. Pogled usmerimo naravnost in malo kvišku, in že jo zagledamo. Nad nami kraljuje baročna cerkev Sv. Ane (440 m), ki kot bela golobica gnezdí v visokih tunjiških pobočjih. Od ostalih cerkvic, ki smo jih srečali na naših poteh se očitno razlikuje po razkošnosti oblik in seveda – po lokaciji. Do vasi Tunjice nas loči še okoli 15 minut prijetnega vzpenjanja ob tunjiških pašnikih, medtem ko na levi lahko ves čas opazujemo bližnje gore, ki so vedno bolj na doseg. Ko je napornega klanca vendarle konec, zavijemo desno in se še malo potrudimo do same cerkve in naprej do zdravilnega gaja, kar bo iz nas iztisnilo dobršno mero moči, a bo naš trud bogato poplačan s prekrasnim razgledom na mengeško polje in okoliške griče. Lahko pa kar takoj opravimo s spustom naravnost navzdol

proti odcepu za Tunjiško mlako. Kmalu nato, ko zapeljemo mimo odcepa kar naprej proti kamniškim Fužinam, nas zopet čaka krajši vzpon. Nato pa spet spust in že smo v samem centru srednjeveškega mesta Kamnik. Peljali se bomo desno mimo občinske stavbe, kavarne in Malega gradu čez Šutno proti Duplici. Na ipsilon križišču zavijemo desno za Kranj in se mimo železniške postaje preko železniških tirov pripeljemo v najdaljšo slovensko vas – Podgorje. Usmerimo se desno proti cerkvi Sv. Nikolaja in ob prijetno domačih vonjavah prekoselimo Podgorje od začetka do konca. Na krožnem križišču se podamo naprej proti Mostam in še pred Križem zavijemo levo na polje Drnovo. Po ravni asfaltni cesti se mimo lične kapelice in malo manj ličnega Centra za ravnanje z odpadki počasi vračamo nazaj v Mengeš. Prečkamo povezovalno cesto med cestama Mengeš–Kranj in Mengeš–Kamnik, ki zna biti precej prometna, še posebej v času obvozov, zato previdno! Na glavno cesto Mengeš–Kranj zapeljemo skoraj v križišču s Topolami in spet smo na začetku naše poti. Za nami je občudovanja vreden kolesarski izlet, ki nikakor ni od muh, še posebej, če takšnih naporov nismo vajeni.

ČAS: okoli 2,5 h zmerne vožnje s postanki

ZAHTEVNOST: primerno za vse, ki imate kanček volje in veliko željo (ni za družine z majhnimi otroki in za čiste začetnike)

PEŠ ... se bomo na potep odpravili takrat, ko bomo zadnjico od vožnje s kolesom že pošteno čutili. In tudi za tiste, ki nimate kolesa, ali pa preprosto raje hodite peš, se v okolici Mengša najde dovolj zanimivih ciljev.

Popoldanski sprehod po južnem delu Mengša

Lahko se odpravite na prijeten ravninski sprehod po drevoredu mimo šole in naprej čez Muljavo in Pristavo mimo domačije Pri Štefelnu do bazarja pri Opekarni, ki je svojevrsten naravni zaklad. Tu si lahko oddahneta na dva načina: ali na divjem neurejenem in manj obljudenem bregu na severni strani bazarja, kjer boste zares občutili prvobitnost narave, ali pa se ob vzhodnem bregu sprehodite na južno, urejeno stran, kjer boste lahko občudovali labode, račke in druge ptice. Z južnega brega bazarja nadaljujemo pot levo po makadamski cesti, ki pelje v prostrane gozdove Rašice. Kmalu pridemo do vodnega zajetja pod Zečkom, kjer zavijemo desno po poljski poti proti jugu. Hodimo ob prijetnem gozdnem potočku mimo lovske kočice proti Loki. Ko pridemo do ceste Na Gmajni, se lahko odločimo za obisk gradu Jable in cerkvice Sv. Primoža in Felicijana, kar je opisano v prvem kolesarskem izletu, ali pa se usmerimo levo in čez vas Loko nazaj v Mengeš.

ČAS: 1–2 h (odvisno od postankov)

ZAHTEVNOST: sprehod, primeren za vse (tudi družine z majhnimi otroki, starejše in neizkušene)

V prostranstva rašiškega gozda

Če si želite malo več navora, se lahko podate na lepo urejeno Trim stezo, ali pa z Mengeške kočice po grebenski poti na Rašico. To pa je že pravi planinski izlet, na katerem boste spoznali prostrane in lepe rašiške gozdove. Na Mengeško kočico na Gobavici (433 m) vodi cela vrsta poti, tja se nenazadnje lahko pripeljemo tudi z avtomobilom po novi asfaltni cesti. Pot proti Rašici se začne na zahodni strani kočice in vodi preko Cjazovega travnika v gozd. Ves čas se držimo glavne poti in pazimo, da ne zavijemo v Šinkov turn ali na Dobeno. Pot je dobro markirana, poleg rdeče-belih Knafelčevih markacij nas vodijo tudi rdeče smerne table z napisom

Razgledni stolp

Rašica. Z Mengeške kočice na vrh Staneta Kosca (641 m), kjer je tudi razgledni stolp, bomo potrebovali najmanj dve uri hoje. Po ogledu bližnje in daljne okolice z vrha stolpa se bomo podali proti Zgornjemu Dobenu in nato do Spodnjega Dobena pa mimo Ručigajevskega studenca po cesti navzdol do Loke pri Mengšu in naprej v Mengeš. Ta izlet je dokaj naporen in dolg, zato ga ne priporočam neuhojenim popotnikom. Za začetek se raje lotimo lažjih izletov ali se na Dobeno zapeljimo z avtom in potem obiščimo samo vrh Staneta Kosca, ali pa se podajmo po eni izmed mnogih poti na Mengeško kočico na Gobavici.

ČAS: 4,5–5,5 h

ZAHTEVNOST: planinski izlet, primeren za pohodnike z močno motivacijo in nekaj izkušnjami

Tekst in foto: Mojca Volkar

SVETOVNO POTOVANJE – 3. DEL

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Križarimo po južnem Pacifiku ...

Cairns je središče tropskega severa države. Deževni gozd se skoraj dotika koralnega grebena. Je svetovljanski kraj, kjer je največje čudo sveta The great Barrier Reef v Koralnem morju. Tu plavava z ribami vseh barv. Po sončenju pa še v deževni pragozd z bujnimi rastlinami ter obisk plemena Aboriginov. Pokazali so nama nekaj spretnosti v metanju boomeranga, kako zanetijo ogenj, en Aborigin je pihal v Didgeridoo, na koncu pa sva z njimi pela – buna, bura – bura, burej, bura burej, bura burej«. Ko sva se vračala na ladjo, sva opazila zanimiv bazen, globine do gležnjev, kjer si iz pločnika ob cesti že lahko zaplaval preko tega bazena v globok ocean. Včasih smo na morju tudi po več dni, a smo klub temu dobro informirani o mestu, državi, v katero smo namenjeni, kakšen je denar, menjava, politična ureditev, kje bomo sidrali, če je taxi, shuttle bus, odpiralni časi bank in trgovin, lokalna kuhinja, če se plača napitnina, zdravstvena služba ..., če pa hodiš sam naokoli, ladjar zate ne odgovarja, edino če si v organiziranem izletu – v primeru da skupina zamudi, ladja počaka, posameznikov pa ne. Križarimo po Koralnem morju ...

Rabaul, Papua Nova Gvineja

Pogled iz sobe na delujoči vulkan, Tuvurur. Temni oblaki dima in prahu se valijo po celem pobočju nad krajem do morja. Od tropske vročine ti zastane dih. Na izhodu nas pričakajo nevsiljivi in nasmejani domačini, sedijo po tleh in razkazujejo in prodajajo svoja ročna dela. Drug drugega gledamo in opazujemo. Vsi imajo rdeče zobe, ustnice in jezik. Do krvi imajo razžrte ustnice od prežvekovanja bitlneut in masterd v kombinaciji z belim prahom. To je zelo grenko, kot bitter, poskusila sem in sem imela grenkobo v ustih še naslednji dan. To žvečijo in izpljujejo kot kri, nasploh so zelo majhni, številko čevljev pa imajo 45, le redki so obuti. Hodijo po pepelu, blatu, prahu, kamenju. Živijo v lesenih hišicah iz bambusa in palmovega listja. Hočeva doživeti še kaj. Tako se z 18 domačini odpeljeva s kombijem v 40 km oddaljen Kokopo: gor, dol, levo, desno, čez vodo, brez kakršnihkoli stekel na avtu, pluvajo skozi okna, ravno mimo mojega obraza, krvavo prežvečen oreh – neke vrste drogo. Na tržnicah vsi prodajajo tobak, drogo, kikiriki, sadje, slabo hodijo v šolo, v glavnem posedajo.

Križarimo po pacifiku in prečkamo Ekvator.

Guam, Mariana Island

Hagatna je mesto, oddaljeno od pristanišča 15 km. Tu je prava turistična zmeda in betonska džungla hotelov po ameriško, tu je drugo največje ameriško pomorsko letalsko oporišče zunaj teritorija ZDA. Lagune, koralni greben, tu so ribe, ki grižejo, jaz pa »cvikam« in nisem zaplaval. Veliko je peščenih plaž. Vsaj nekaj so bili Chamoro, prvotni prebivalci, ko so nam prikazali ples in njihove običaje.

Osaka, Japonska (Kyoto)

Mesto templjev in romarsko središče Japoncev, prestolnica miru in tišine. Mesto vrtov, kjer so bili cesarji bogovi. Razgibana in raznolika narava. Japonci so izredno prijazni, zasujejo nas z informacijami. Dežuje. Nič ne bo z zlatim paviljonom. Ostaneva v mestu in nadaljujemo ogled s trinadstropno (!) podzemno železnico. Sporazumevanje je težko, kljub angleščini. Ko me vidijo obupano, hitro kdo pristopi in pomaga. Ogledava si veliko trgovino Namba, z najmodernejšo elektroniko. Obiščeva naselje Shitenoji tempelj, s pozlačenim Budo. Tukaj cvetijo češnje, doma pa so odmetavali sneg. Povzpela sva se na največje kolo na svetu, Temposan – 112 metrov, razgled je bil slab zaradi dežja. Hitiva nazaj na ladjo in sva presrečna, ko zagledava dimnik ladje.

Hirošima

Posledice atomske bombe na Hirošimi

Tahitian Princes je prvič pristala v Hirošimi, zato nas pričaka župan, z vsemi častmi in godbo. Z vlakom obiščeva oddaljeni otok Mijajin, vmes pa uporabiva še trajekt. Mijajin je od nekdanj svetilniški otok, s svetliščem

Itsukushima. V morju pred obalo »plavajo« 16 metrov visoka obredna vrata Tori, po ogledu templjev in vrat se vrneva na kraj, kjer je 6. avgusta 1945 padla atomska bomba. Ogledava si Peace memorial park in muzej, se spustiva na krater, ki je posedica razdejanja, kjer je padla bomba. Poleg še vedno stoji razdejana stavba, stebri in železo.

Križarimo po Japonskem morju ...

Seul, Južna Koreja, Inchon

Tempelj v Koreji

V izjemno varovano pristanišče zaplujemo skozi kanal z dvema zapornicama, pričaka nas godba, plesalci, fotografi, delijo nam »astronavtsko hrano«, zapustiva prizorišče in odhitiva novim avanturam naproti. Z rapid railom – hitri vlak – se peljeva v Seul, v podzemni presede in zamenjava nadstropje in smer, do palače Gyeongbokgung, ki se razprostira med parki, ribniki in potočki. Tu odseva tempelj zrcalno sliko, izrezban v lesu, v njem pa pozlačen Buda. Prideva v času menjave straže. Zaideva v antično ulico Insadong, kjer pod majhno polivinilasto streho nekaj kuhajo. Poizkusim palačinko – Omu, ki jo namočim, nabodeno na palčki, v ribjo juho in na koncu vse popijem. Domačini pa nama postrežejo z žgano pijačo – preveč pekoče – žge. Vrneva se v podzemlje. Prehod na vlak je zaščiten s stekleno steno in avtomatskimi vrati, ki se odprejo hkrati kot vrata vlaka. Le-teh je ogromno, časa za vkrcanje na vlak pa le minuto, na kar nas opozori tudi rdeča luč. Peljeva se do tržnice Nam-dae-mun. Tam je preko 10.000 prodajalcev, vse, kar hočeš, prodajajo, oči trpijo. Vračava se v pristanišče, s podzemno železnico, kjer naju preseneti podzemne ulice, polne čevljarjev, ulica urarjev, ulica svilenih izdelkov, ulica igrač itd., na kilometre in kilometre, trgovina ob

trgovini. Vse pod zemljo, neverjetno. Jutri bo spet nov dan na morju in priprave na 20 milijonsko mesto. Križarimo po vzhodnem Kitajskem morju ...

Šanghaj, Kitajska

Plovna reka Shanghai

Obredna vrata Tori

Jutranja zarja. Plujemo po reki, proti Šanghaju, kjer v minuti srečamo 10 tovornih ladij. Šanghaj sva žal gledala le z ladje, z žalostnimi očmi, saj je zaradi poteka vize (4 dni) nisva smela zapustiti. Ves plan, vsi ogledi, stolpnice vseh oblik in velikosti, predsedniška palača, dva velika globusa sveta. Nič ni bilo z Yu garden in templjem sedečega Bude iz belega žada, vse je splavalo po vodi. Najbolj sva si želela peljati se z magnetno železnico, Meglev train, ki kot formula vozi 431 km/h iz centra do letališča. Najina prijatelj, Linn in Fredy, sta se že po dveh urah vrnila iz mesta. Pravita, da imata že dosti vseh templjev in Buda, ki leži, Buda sedi, Buda stoji, Buda zelen, Buda zlat, Buda bel, Buda srebrn itd. Za tako potovanje si že doma priskrbiš vizo za Avstralijo, Papuo Novo Gvinejo, Vietnam, Kitajsko, pri vstopu v državo sva pridobila vizo za Kambodžo, Tajsko, Indijo in Dubaj. Križarimo po južnem Kitajskem morju itd. Danes naš kapitan daje vseskozi zvočne signale, ker je zelo gosta megla in grdo valovito morje, mi pa v skrbeh, da se ne zaletimo. Pred prihodom v katerokoli državo ali mesto na svetu nam predavatelj govori in kaže diapozitive kraja. Vesela sva

bila, da za Hong Kong ni bila potrebna viza. Po predavanju je predavatelj na razpolago za dodatna vprašanja. Če pa se kaj preveč zanimaš, te napoti v agencijo na ladji. Midva sva bila vedno neodvisna posameznika, vedno po svoje. Vozila sva se s taksijem, trolejbusom, tramvajem, metrojem, trajektom, tuk-tukom, kolesom, kolektiv busom, redno linijo, kar je pač bilo, velikokrat tudi peš, a nikoli organizirano.

Hong Kong – Dubaj

Hong Kong

V temi se vežemo na pomolu otoka Kawloon, vse okrog simfonija svetlobnih efektov, paša za oči. Zjutraj se na izhodu srečava z novinarjem, ki je predaval v Hong Kongu, zapomnil si naju je, ker sva med drugim tudi spraševala, kje bi lahko jedla kačjo juho. Predlagal je, da si lahko vse skupaj ogledamo. Pristaneva na to. Začnemo z International Financial Center, kjer je razgled na podhode tunele, nadhode, pod stolpnice, z ene ceste na drugo cesto, ogromno cvetja, pa čeprav med betonom, borza, dvigala, električne stopnice, mostovi nad cestami povezujejo ulice, smo na Queens Road, glavna ulica samih nadstropnih avtobusov, vozimo po levi, visoke stolpnice zastirajo pogled v nebo, vse je v reklamah. Ljudje so zelo kulturni in se ne prerivajo, zelo zanimiv podatek je tudi, da ima avto prednost pred množico pešcev. S taksijem se odpeljemo na 545 m visok hrib Victoria Peak, od koder imamo krasen razgled na ribjo vasico, kjer ljudje še danes živijo v lesenih kočah na čolnih – jankah. S Peak tramom nadaljujemo pot v down town, kjer gremo na escalator, tekoče stopnice z vmesnimi postanki in v 150 let starem lokalu končno zaužijemo kačjo juho. Lepo je bilo z Kai Chiu Lu-jem, sedaj pa morava pohiteti nazaj na ladjo, ki je kar precej oddaljena. Čakalna vrsta za taxi je bila dolga vsaj 30 m, zastane nama di. Nekdo nama predlaga metro, a kaj, ko sva do postaje, ki je 3 nadstropja pod zemljo, kot po avtocesti in včasih tekočih

stopnicah, hodila vsaj pol ure. Vzameva metro, vse table v kitajščini, izhodov pa šest. Zopet se najde nekdo, ki naju razume, da hočeva na trajekt, pospremi naju in že zagledava dimnik, ponovno nama je uspelo. Neumnemu kmetu krompir raste tudi na asfaltu. Na ladji pa koncert s hongkonškim pianistom Tian Jiangom.

Ho Chi Ming City, Vietnam

Električna napeljava v Vietnamu

Dežela prisrčnih ljudi, čudovita, slikovita narava. S Kitajskega morja se sedaj že dve uri vozimo po reki Sajgon. Naš kapitan pa, kot Valentino Rossi, jemlje zavoje mimo rokavov, džungel, magrov, sama nižina in močvirje. Zelo veliko je gojilnic rakov in školjk. Reka je plovna za prekoceanske ladje in manjše preproste ribiške čolne. Pristanemo v Port Lotusu, z busom po jamah mimo revnih predelov se prebijamo proti mestu, vse stoji, le motoristi vozijo slalom, med tovarnjaki, »šleparji« in 18-kolesniki. Na cesti se kuha, manikira, striže, masira, malico dobiš v PVC-vrečki in palčki. Non la Ho tai se imenujejo tipične ženske s klobukom, čez ramena pa imajo na palici obešene košare s sadjem. Parkiramo pred hotelom Rex, kjer so na terasi bambusove kletke s pojočimi pticami. Od tam je pogled na mestno hišo in Ho Chi Ming. Ogledava si grozote vojnega muzeja, dokumentarne slike iz vojnih časov, od tam v Colon, mesto v mestu, kjer so javne hiše in beznice, ogledava si še katedralo Notre Dame, tržnico Ben Than, vse to z rikšo.

Sihanoukville, Kambodža

Pred vrati pristanišča se že prerivajo šoferji tuk tukov. Sedeva v shoutle bus, si ogledava manjše mesto, tržnico, ki je nekaj posebnega, če nič drugega po umazaniji, pa kljub vsemu sem se ustrigla za en dolar. Veliko je ponaredkov, živih kokoši, kač, rib, pot nadaljujema na Trg neodvisnosti, na peščeno plažo, mimogrede zaplavava z ribami, obiščeva tempelj in se čez evkaliptusov gozd, med opicami, peljemo do ribiške vasi, kjer nam cesto prečka

Slon v Kambodži

Naselje v Kambodži

ogromen slon. Hitro kupim šop banan, z rilcem se stisne k meni ter vse na enkrat pogoltne. Tam so mostiščarji, vse je v blatu, spijo na deskah, nič oken, nič vrat, polivinil, količki, smrdijo smeti in odplake. Sou You Lin naju je vozil ves dan in nama veliko povedal, med drugim tudi, da bi se rad poročil, a se ne more, ker nima 3.000 USD. Rekel nama je, naj mu za prevoz daja, kolikor želiva. Dala sva mu 30 USD, nakar s solzami v očeh reče, da toliko zasluži doktor mesečne plače. S težkim srcem se ločimo in nama še posebej reče, naj ga ne pozabiva.

Križarimo po Tajskem zalivu ...

Bangkok, Tajska

Ker sva Tajsko že obiskala, sva se odločila, da obiščeva Patayo. Dostop do plaže je nemogoč zaradi ogromno kioskov, ležalnikov, senčnikov, ki so vse do toplega in umazanega morja. Odločila sva se za šolski masažni center, kjer so naju masirali pretežno s komolci in ne s prsti in rokami. Po Silvu je hodila, mene pa je vrgla v zrak. Dobro, da sva preživela.

Singapur

V nasprotju s prejšnjimi obiskanimi kraji je tu vse klinično čisto. Ohranjen je vpliv dežele, od koder so ljudje prišli: kitajska četrt – Budovo svetišče, indijska četrt – pobarvano hindujsko svetišče, arabska četrt – sultanove mošeje, Britanci imajo stolnico svetega Andreja, ki ima omet iz

jajčnega beljaka, zdrobljenih školjk in kokosovih vlaken. Z zemljevidom v roki in z metrojem greva mimo sv. Andreja, do opera in teater hiše in plavajočega nogometnega igrišča, ki ima na obali 27.000 sedežev. Zadržala sva se v podzemnih ulicah, šla do Marlion parka, kjer je 8 m visok kip vodnega zmaja z levjo glavo, ob vznožju finančnega distrikta, ob reki Singapur, kjer zaključiva. Izšlo se je, le obrate moraš imeti.

Kuala Lumpur, Malezija, Port Kelang

Kuala Lumpur

Ko se voziva s taksijem, opazujeva ogromne plantaže kakavovca in kavčukovca. Zagledava drugi največji stavbi na svetu, Petronasova dvojčka (452 m). Da bi se z dvigalom peljala do mostu, ki povezuje dvojčka, bi morala čakati 4 ure – preveč. Nadaljujeva do stare železniške postaje, ki ima 30 m visoke minarete, oboke ima okrašene s kupolami. Poleg je največja mošeja na svetu, Blue Musce. V mestu je mošeja Masjid negara, ki sprejme 8.000 vernikov. Nedaleč od nočne tržnice je hindujski tempelj Sri maha mariamman – petnadstropno presekana piramida, iz modro-zlato pobarvanih figur bogov.

Križarimo po Andamanskem morju ...

Port blair, Andaman island

Danes je dan delfinov. Indijski otok, poln palm, zelenja. Avtobus brez klime (39°C) naju pelje na bazar v center. Vroče, smrdi, polno smeti, posedajo po ulicah, avti so iz leta 1950, kolesa z zavoro na poteg, motorji na vžig z vrvico, v glavnem so bosí, ženske pa v lepih oblekah saree. Vzameva tuk-tuk. Že drvimo z vso hitrostjo v krožišče, kjer je na sredini star železni sod, vsi trobijo, da se dogovorijo, kdo bo prvi speljal, popolna zmešnjava. Ustavimo se v Cellular jail, tu so bili britanski zaporci za politično drugače misleče Indijce. Kdor je prišel v ta zapor, družine ni nikoli več videl. Pelje naju še na plažo, z belo

Banka Port Blair

mivko, a kaj, ko je vse polno smeti, krave, koze, psi ... morje pa 30 °C. Šofer je bil žejen in si je zaželel enolitrsko pivo, poleg je jedel janež v zrnu, potem smo še bolj drveli mimo Ghandi parka, k njemu domov v džunglo, kjer je imel majhno hišico, ženo in dva otoka. Z vrta nama prinese banane in mango, potem pa gas po kancu dol, žejen je in hoče še eno pivo. Sedemo v črno umazano luknjo, umazan lokal, spi je in poje omleto. Vzela bi njihov časopis, a kaj, ko je z vrvjo privezan na steno. Ponudijo nama tudi pijačo, vendar je bila preveč pikantna in po vrhu še odprta. Plujemo po Indijskem morju ...

Bombaj, Indija

Po zgodovini bogata, po kulturi tradicionalna, po veri raznolika. Presenetijo naju velika nasprotja med bogastvom in revščino. Že odkar sva na ladji, se dogovarjava z Indijcem, kuharjem, da naju bo on vodil po Bombaju. Skupaj smo šli na železniško postajo, kjer čakamo med tisoči in tisoči ljudmi, nekateri nosijo na glavah košare z ribami, vse se poceja. Ko pride vlak, se vsi na enkrat vsujejo iz njega. Vlak je zdelan, železen, rožlja, žvenketa, železne klopi brez oken in vrat. V enem vagonu so samo moški, v drugem samo ženske. Zbasali smo se noter, na stropu pa ropotajo ventilatorji. Ljudje visijo na vratih, vlak pa že drvi mimo naselij iz samih desk, pločevine, polivinila, zraven pa kanal, kjer opravljajo vse nujne potrebe, spijo zunaj. Polno je otrok brez oblačil, bosí, revščina. Po dobri uri smo se pripeljali v Kalyan, kot v živinskem vlaku. Prebijemo se do ceste, krave, konjska vprega, volí, taksi, bus, tuk-tuk. Hodimo po cesti, neurejena kanalizacija, Silvo zavpije: »Pazi, luknja,« skoraj bi padla v nezaščiteno odprto kanalizacijo. Večkrat. Obiskala sva njegovo družino v varovanem naselju. Mesto v mestu, živi v 70 m², v vrednosti 14.000 evrov. Skupaj smo se vrnili v Bombaj, kjer sta nama razkazali Gateway of India, hotel Taj Mahal, Marine drive, Nehru park, Jain Tempelj, Fashion street, Princes of Wales

muzej, Rajabai clock tower, Flour fontaine, vse je v svili in bleščicah, zapestnicah, uhanih, torbicah, imajo zelo močne barve in vzorce.

Plujemo po Arabskem morju in Omanskem zalivu ...

Dubaj – Dover

Kapitan nam je predaval o piratih na morju in da bomo po Dubaju tri dni pluli po nevarnem območju ter da je verjetnost, da nas napadejo, 1 : 6. Po zvočniku nas bo obvestil: »Sierra papa,« (somalijski pirati) in da naj ostanemo v sobah.

Dubaj – Združeni arabski emirati

Burj al arab

Do pristaniške stavbe po rdeči preprogi. Po avtocesti s taksijem mimo mošej, minaretov do Joumeriah Beach Hotel, na imenitni otok z jadrom Burj al Arab. Peš čez most, kjer naju ustavi varnostnik in vpraša za rezervacijo. V ceni rezervacije je zajtrk za 250 dolarjev ali kosilo za 480 dolarjev, pivo za 80 dolarjev. Treba je počakati v vrsti, kakšen dan. Nadaljujeva mimo marine, v Atlantis hotel, mimo visokih stavb Battuta mol, ogromen kompleks trgovin, v kateri so države: Arabija, Turčija, Kitajska, Indija, Perzija, Iran, Egipt, Tunis, Španija, kjer sva sedla v avtomobil, ki naju je vozil po centru. Želela sva videti še Nad al Sheba, kamelje dirkališče v puščavi. Mimo zabel-šejkove palače in palače Bin Ladna. Vse v dimenzijah in razsežnostih, vse je glomazno, WTC, Emirati tower, Burj Dubaj in še in še dragih hotelov in nešteto nedograjenih hotelov in stolpnic. Zaideva še v arabsko naselje Deira, kjer so same zlatarne. Vidiva tudi otok the World, kjer

ima M. Schumacher že svoj otok. Po vrnitvi na ladjo smo bili obveščeni, da so pirati zasedli Maersk line tovorno ladjo in da odplujemo kasneje, ker čakamo konvoj, da nas bo spremljal. Res dobimo spremstvo, levo in desno vojaške ladje, nad nami pa še helikopter. Opremljen vojak na helikopterju nas je varoval, v rokah pa je držal brzostrelko, kot v filmu.

Križarimo po Omanskem zalivu ...

Salalalah Oman

Kamela z mladičkom

Plujemo v ožini med Somalijo in Jemnom – najbolj primeren kraj za pirate. V pristanišču se že prerivajo taksisti in vpijemo, kdo bo koga peljal. Najprej si želiva videti kameljo farmo, taksi naju pelje na tri mesta, kjer so bile samo po tri kamele. Razočarana. Farme nikjer. Vrnemo se v center, kjer pred banko na tleh in po pločniku prodajajo puške, pištole, nože, municijo, ponujajo in nagovarjajo me, naj kaj kupim. Dalje do Sultanove palače Al Nusn in do Shanfari mošeje, v gorsko puščavo Jobs Tomb. Povsod polno kamel, a farme od nikoder. Vrnemo se v puščavo, kjer si želiva ogledati Frankincense tree, iz katerega predelujejo zdravila iz smole in lubja, parfume ter čaje. Nadaljujemo pot v puščavi, kjer je neomejeno število kamel, po sipinah gor in dol, na koncu pristanemo na Mughsail Beach, ob morju polno ribičev, kjer z mrežo čakajo val z ribami. Hodimo pod in nad previsi skal, kjer morje kot gejzir vre pet 8 m v višino. Taksist naju zapelje v vas, kjer je doma, vendar ni pustil izstopiti, dve ženski in kopica otrok pa so

Frankincense tree (drevo)

se skrivali za priprtimi vrati. Zaključila sva deseturni izlet. Križarimo po Adenskem zalivu in Rdečem morju ... Kar naenkrat nas obkroži 12 gliserjev iz vseh strani, predvidevam, da so ribiči, prestrašeni Američani so se že poskrili v sobe in prestrašeni govorili, da nas ne bodo napadli, ker je morje preveč valovito.

Safaga Egipt (Luxor/Karnak)

Arabsko islamsko pristanišče, kjer moramo spoštovati njihov način oblačenja. Safaga je vhod za Dolino kraljev Luksor in Karnak. Občudujeva grobnico vladarjev in se sprehodiva skozi veličasten tempelj Hatšepsut. Ob povratku hočeva v Medino, kjer je vse pristno arabsko. Prilepi se nama neki Mohamed, da bi nama razkazal znamenitosti. Zahvaliva se mu »Šhakran La-Aa« in se vrneva na ladjo. Plujemo po Rdečem morju čez Sueški prekop ...

Port Said, Egipt, Kairo, Giza

vNa pomolu čaka 15 avtobusov, ki naše turiste peljejo do Kaira in piramid – sedmih čudes sveta. Ker nama je to že poznano, sva se odločila za Port Said. Spet se nama je pridružil neki Mohamed, ves čas nama je sledil, vsepovsod, tudi ko sva se že vračala na ladjo, vse do kontrole vstopa na ladjo. Plujemo po Mediteranskem morju...

Atene, Grčija (Pirej)

Akropolis, Grčija

Lep dan. Grki imajo danes veliko noč. Strašili so nas, da bo malo taksijev, da podzemna ne vozi itd., rekla sem, da ne verjamem, da kaj takega ni možno v vele-mestu. Prestrašene Američane pa gostoljubno pozdravim z »Dobrodošli v Evropi«. Iščeva prevoz iz Pirejev do Aten, vse je bilo brezplačno, kakor tudi vsi ogledi. V pol ure sva bila na Sintagma square, srcu Aten, tu je tudi parlament s spomenikom neznanemu junaku z menjavo straže. Po bivših kraljevih vrtovih, ki so pljuča Aten, prideva do Zeusovega templja. Pot naju pelje mimo Plake, na vrh svetišča Akropola, posvečenem boginji Ateni, ogledava si še tempelj Ancient in Romana Agore. Zadržala sva se še v Metropolitanski katedrali in promenadni ulici na Monastiriki Square in

že sva na postaji za povratek v pristanišče. Danes imamo arabsko-grško-egiščansko zabavo v njihovih kostumih.

Sorrento, Capri, Italija

Capri, Italija

Z vlakom, ki vozi do Napolija, sva izstopila v slavnih Pompejih. Tu so izkapanine starega rimskega mesta, te je leta 1979, ob izbruhu Vezuva, zasul vulkanski pepel. Vozimo se mimo nasadov limon, pomaranč, oliv. Sprehodiva se med cvetočimi parki v Sorrentu. Po strmih stopnicah se spustiva do trajekta in se odpeljeva na Capri, najbolj zaželen cilj mnogih turistov. Ozke ceste, prepadi do mesta Anacapri, primerno le za vespe in kombije. Obiščeva Vila Michelle. Vračava se mimo Grotta Azur in rajske plaže Amalfi v Sorrento.

Rim, Italija, Civitavecchia

Pristanišče nič posebnega, zato nadaljujeva pot v Rim, pa čeprav sva tam že bila, Rim je vedno lep. Z vlakom se peljeva do glavne železniške postaje, nato pa z metrojem do papeške države Vatikan, cerkve in Trga sv. Petra. Nadaljujeva do španskih stopnic, vse je v cvetju, belo rdeče, lila azalej. Naprej do vodnjaka sreče, koloseja, mimo bazilik, rimskih izkopenin, rimskih naselbin do spomenika Victoria Emanuela. Vrnila sva se na ladjo, kjer smo imeli koncert s tenoristom iz Rima – Arrivederci Roma.

Cannes, Francija, Monte Carlo

Z manjšimi čolni nas prepeljejo v marino. Mislila sva, da je navtični sejem; jadrnice, luksuzne jahte, »ni da ni«. Američani so zavijali z očmi. Res pa se bo naslednji teden začel filmski festival in tako se nas je nekaj igralcev že zbralo. Po sprehajalni poti ob morju se povzpneva na grad, kjer je muzej in razgled od Saint Tropeza in Monte Carla.

Barcelona, Španija

Vrvež, barvitost, prekipevajoča življenjska moč, Barcelona te prevzame. Spomenik Krištofu Kolumbu, trg Catalunya in La Sagrada familia ter Barceloneta. Vsa Rambla je bila velika trgovina vrtnic in knjig. Danes imajo praznik sv. Georga/Jurija, moški ženskam podarijo vrtnico s

klasom, ženske pa moškim knjigo. To je bil dan za prerivanje. Večer smo zaključili s flamenko šovom.

Gibraltar

70 letnica Gibraltarja

Na eni strani Afrika, na drugi Evropa. Hodi diva do trdnjave »100 top gun«, kjer so tuneli, bunkerji, grad z obzidjem. Približale so se nama opice, dobro sem držala torbo, da mi katera kaj ne odnese. Skačejo vsepovsod, po avtomobilih, po glavah ... Tu je leglo 300 opic. Prisotna sva bila pri praznovanju ob 70-letnici Gibraltarja mesta, začelo se je z mašo, prisotna sta bila kralj in kraljica, godba ter vojska. Plujemo po Atlantskem oceanu ...

Lizbona, Portugalska

Jeromine, Lizbona

Fatima, Portugalska

Iz Atlantika smo zapluli v reko Theo. V načrtu sva imela, da najprej obiščeva 130 km oddaljeno Fatimo. Zaslišiva zvonove, začela se je maša. Župnik nagovori vernike v vseh jezikih. Po obredu zapojemo alelujo, ki kot en glas odmeva v neskončnost. Vrneva se v Lizbono, kjer si ogledava spomenik portugalskemu kralju, postaneva pri stolpu Bellem in samostanu sv. Jeronima, kjer so grobnice kraljev in Vasco de Gamma. Grad San George je bil zaprt in po stopnicah se

spustiva na trg Rossio, do slavoloka zmag, še skozi Alfama; to je stara Lizbona.

Cork, Irska, Bobh

Cobh, Irska

»Treh stvari ne moremo proučiti: plemenitosti, poezije in petja,« pravi irski pregovor. Kako lepo je obiskati deželo, kjer ljudje še vedno tako razmišljajo, odkrivati kulturne znamenitosti in s sprehodi po lepi pokrajini doživeti zeleno naravo. Obiščeva grad Blarney, v bližnjem pubu pa okusiva irsko kavo in dobro pivo. Postaneva pri obeležju, kjer je 12. aprila 1912 prvič in zadnjič izplul Titanik.

Pariz, Normandija, Francija (Le Havre)

Rada bi šla v Pariz, a kako? Zbralo se nas je sedem, ravno prav za kombi. Voznik nam predlaga, da nas pelje in počaka pri vseh znamenitostih. Uspe nam v enem dnevu videti vse. Sliši se skorajda nemogoče, vendar nam je uspelo, celo Pigale, Moulin Rouge in Montmartre.

Dover, Anglija

Zadnja postaja. S prijatelji, s katerimi smo si delili White lady štiri mesece, se razidemo na vse konce sveta. Težko je bilo slovo, še posebno od Filipinca Gerryja, ki nama je trikrat dnevno urejal sobo, na koncu pa prosil, naj mu urediva vizo, da bi nama tudi doma pospravljaj. Spoznala sva veliko ljudi, z vsega sveta, se naučila marsikaj novega, doživela kraje in srečanja z domačini, videla veliko zanimivosti, večkrat tudi tvegala. Zaupala sva ljudem, jim prisluhnili, včasih tudi pomagala.

Dobro sva bila založena s prospekti Slovenije. Vsakomur in povsod sva kazala, odkod prihajava. Včasih sem jim tudi zapela in zavriskala, začuden in presenečen so naju opazovali, ker sva bila vedno z blokom, svinčnikom, zemljevidom in kupom vprašanj v roki. Vedno sva bila prva na izhodu in zadnja na povratku.

To je bilo najino najlepše in najdaljše potovanje. Ostal bo le spomin, ostal bo le spomin, na vse dni, ki več jih ni ... (konec).

Tekst in foto: K. R. & S. Š.

S POSTOPNIM SPREMINJANJEM PREHRANE OBLIKUJETE TUDI SVOJ ZNAČAJ

Ta članek je namenjen vsem tistim, ki imate težave z zdravjem (npr. povišano raven holesterola v krvi), ki bi jih lahko odpravili ali vsaj bistveno omilili, če bi spremenili svojo prehrano. Morda vam je zdravnik predpisal dieto ali celo sami čutite, da vam določena hrana škodi, pa vendar ničesar ne ukrenete.

Zakaj človek, kljub očitnim težavam in kljub preprostim rešitvam, vztraja pri škodljivem ravnanju? Menim, da predvsem zaradi moči navade, ki jo je oblikoval v dolgih letih ponavljanja določenega načina prehranjevanja. Da bi navado spremenil, mora vložiti neko mero napora. Brez truda preprosto ne gre. Čeprav je v človekovi naravi tendenca, ki se upira temu naporu, hkrati človek vsakodnevno premaguje ta upor in s tem potrjuje prisotnost nasprotnne tendence – tiste, zaradi katere se razvija, zaradi katere ne hodi le po uhojenih poteh, ampak si utira tudi nove. Že sam začetek človeškega bivanja – rojstvo, ki je velik napor tako za otroka kot za mamo – je največji dokaz za to. Prav tako jutranje vstajanje, pokončna drža, pisanje tega članka – vse to je premagovanje upora do napora. S tem, da pred seboj držite ta članek ter ga berete, potrjujete, da je ta tendenca tudi v vas in lahko jo uporabite pri spreminjanju navad prehranjevanja.

Prvi in nujen korak k spremembi je odločitev. Samo razmišljanje o tem, kako bi bilo dobro nekaj ukreniti v smeri zdravja ali zgolj želja, da bi bili zdravi, vas ne premaknejo. Odločitev je tista, ki vas spravi k delovanju. Ko se zares odločite, to v sebi čutite in veste, da boste to, kar ste rekli, tudi storili. Če tega občutka ni, se niste zares odločili.

Da bi odločitev pravilno izpeljali, potrebuje tudi znanje (npr.: če imate povišan holesterol, morate vedeti, katera hrana ga zvišuje in katera ga znižuje oz. ne vpliva nanj). Zato je dobro, da si pridobite ustrezne informacije pri zdravniku, v knjigah, revijah za zdravje, na internetu idr. Pri tem je dobro biti do neke mere kritičen in primerjati različne informacije ter ne vzeti vsega za čisto zlato.

Nato lahko začnete s spreminjanjem prehrane. V svojem začetnem navdušenju in zagonu se človek lahko loti le-tega z velikim zamahom in se npr. odpove vsej hrani, ki mu škodi ali se strogo drži vseh nasvetov, ki jih je dobil. Lahko mu nekaj časa uspe vztrajati pri tem, nato pa se okrepijo stare tendence in po tistem, ko npr. neko obdobje uživa samo nemastno hrano z veliko zelenjave ter je navdušen nad tem, kako mu uspeva, popusti in se spet naje ocvrtega krompirčka z dunajskim zrezkom. Iz ene skrajnosti gre v drugo. Ob tem ima občutke neuspeha, krivde in se samozaničuje zaradi padca, kar pa mu običajno prav nič ne pomaga, da bi z neustreznim vedenjem prenehal.

Da bi se izognili takim nihanjem in da si ne bi naredili še več problemov, kot jih imate, je priporočljivo, da delate spremembe postopno, po majhnih korakih. Najprej si določite tak cilj, za katerega čutite, da ga lahko uresničite, ki pa je hkrati tudi toliko zahteven, da boste morali vanj vložiti neko mero truda. Npr.: za začetek se lahko odločite, da zvečer ne boste jedli težke, mastne hrane. Ko nekaj časa vztrajate pri tej odločitvi in dobite izkušnjo, da to zmorete ter prepoznate pozitivne učinke (npr. lažje zaspate in se zjutraj zbudite bolj spočiti), se odločite za nov korak in čez nekaj časa za še enega itd. Več

ko boste naredili korakov, bolj se vam bo okrepilo zaupanje v zmožnost delanja sprememb; več ko boste naredili sprememb, več pozitivnih rezultatov boste opazili. Ugotovili boste, da lahko živite brez hrane, ki se vam je prej zdela tako zelo dobra, da si niste mogli predstavljati življenja brez nje (čeprav vam je škodovala). Spoznali boste, da je zdrava hrana ne le zdrava, temveč tudi okusna, in počasi ne boste več čutili želje, da se povrnete k starim navadam. Te dobrodejne posledice sprememb vas bodo notranje motivirale, da boste nadaljevali.

Zagotovo vam bo uspelo, če boste tako ravnali. Toda zanimivo je, da se je pogosto težko odločiti prav za te majhne korake. Še posebno je to težko sprejeti perfekcionistu, kateremu ni nič, kar ni v skladu z njegovo predstavo o popolnosti, dovolj dobro in ki bi se rad iz stanja nepopolnosti (npr. nezdravega prehranjevanja) prestavil direktno v stanje popolnosti (npr., da bi ves čas jedel le zdravo, uravnoteženo hrano). Tako stanje je nerealno, saj ne vključuje razvoja in človek, kljub svojim megalomanskim predstavam in željam, ostaja negibno v stanju nezadovoljstva. Če se želi premakniti, se mora odpovedati svojim nerealnim predstavam

Izogribajte se mastni hrani

in narediti en majhen, toda resničen korak.

Na koncu članka naj poudarim, da človek s spreminjanjem prehrane ne skrbi le za svoje zdravje, temveč si ob tem oblikuje tudi svoj značaj. Uči se realističnega ocenjevanja svojega stanja in postavljanja realnih ciljev. Ob postopnem uresničevanju ciljev razvija občutek za to, koliko časa in truda je potrebnega, da se neka sprememba uvede, utrdi in da se pokažejo njene dobrobiti. Uči se odločnosti in vztrajnosti ter tako v sebi razvija kvaliteto volje, ki je nujna za uresničitev kateregakoli cilja. Ob nihanjih, padcih in popuščanjih pri odločitvah, h katerim pa se vedno znova vrača, se uči potrpežljivosti do sebe, brez katere ni potrpežljivosti do drugih. Razvija torej kvalitete, ki so daljnosežne in ki jih lahko uporablja na vseh drugih področjih življenja.

Zato spodbujam vse tiste, ki sem jih uvodoma nagovorila, da naredijo prvi korak na poti k cilju, z zavestjo, da je pot sama enako pomembna kot cilj.

Nevenka Kovač,
univ. dipl. psihologinja
Sodelavka CKZ

**OPTIKA
GOLAVŠEK s.p.**

20 let

Vida Golavšek mojstrica očesne optike

Slovenska 30, Mengeš (v stavbi občine)
tel: 01/723-79-68

Delovni čas:

pon. - petek: 8 - 12 in 16 - 18

sobota: zaprto

Hvala za zaupanje, se priporočam

POROČILO 25. SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Tokrat z zamudo objavljamo poročilo s 25. seje Občinskega sveta Občine Mengeš, saj ga zaradi številnih pomembnih prireditev in slavnostnih dogodkov žal nismo mogli uvrstiti v majsko številko glasila Mengšan.

Seja je potekala v četrtek, 23. aprila. Na dnevnem redu je bilo potrebno obravnavati 16 točk, za kar so svetnice in svetniki porabili dve uri in pol. Potrditvi dnevnega reda ter zapisnikov 23. in 24. seje so, tako kot ponavadi, sledile pobude in vprašanja svetnikov. V tretji točki je direktorica Knjižnice Domžale, Barbara Zupanc Oberwalder, v drugi obravnavi podala obrazložitev k Odloku o spremembah in dopolnitvah Odloka o Knjižnici Domžale, ki so ga člani sveta po mnenju pristojnega odbora brez razprave sprejeli. Direktor podjetja Prodnik, Marko Fatur, je v naslednji točki predstavil Študijo o možnosti nadgradnje vrst in obsega storitev ločenih frakcij komunalnih odpadkov, s katero bi uvedli tretjo posodo za zbiranje odpadne embalaže iz plastike, kovin in sestavljenih materialov. Po posredovanju mnenj pristojnih odborov in razpravi je Občinski svet študijo sprejel. Pod točko pet sta Andrej Urbanc iz Občinske uprave ter Aleš Stražar iz Prodnika predstavila Odlok o spremembah in dopolnitvi odloka o oskrbi s pitno vodo, s katerim se po novem določi in na topografski karti označi oskrbovalno območje Občine Mengeš. Po posredovanju mnenj odborov je bil odlok po hitrem postopku tudi sprejet. V naslednji točki so člani sveta potrdili letošnje Trdinove nagrajence, ki jih je pred tem predstavil Branko Lipar, predsednik Komisije za podeljevanje priznanj. Pod točko sedem in osem sta bila po obrazložitvi Urbana Kolarja iz Občinske uprave, posredovanju mnenj odborov ter razpravi, v prvi obravnavi sprejeta Odlok o javnem glasilu Mengšan ter Odlok o uradnem vestniku Občine Mengeš. S prvim bi se izdajateljske pravice iz Občinskega sveta prenesle na Občino Mengeš ter spremenila sestava Uredniškega sveta, ki bi ga bo novem sestavljale vodje svetniških skupin. V naslednji točki je direktorica Občinske uprave Marija Kos predstavila Predlog za oprostitev plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča davčnemu zavezancu. Pristojni odbor za gospodarstvo je k predlogu podal negativno mnenje, zato so svetnice in svetniki po razpravi predlog zavrnili ter sprejeli sklep, da se Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča spremeni tako, da do oprostitve nadomestila niso več upravičeni prejemniki socialnih pomoči. Andrej Urbanc je v naslednjih dveh točkah podal obrazložitev k ukititvi javnega dobra za nepremičnini parc. št. 2831/7 (cesta v izmeri 103 m²) ter parc. št. 1080/1 (cesta v izmeri 2 m²). Po posredovanju mnenj pristojnih odborov sta bila predloga brez razprave sprejeta. Pod točko 12 dnevnega reda so člani OS, po obrazložitvi Irene Podboršek iz Občinske uprave, sprejeli Sklep o določitvi pravil za izrabo časopisnega prostora Mengšan ter tako določili, da ima vsak predlagatelj kandidatov za evropske volitve na voljo eno brezplačno stran, ter da se vrstni red določi z žrebom. V nadaljevanju seje so svetniki, po obrazložitvi predsednika Odbora za družbene in društvene dejavnosti, Braneta Malusa, podelili Trdinovo nagrado ter sprejeli Sklep o spremembi Sklepa o objavi pobud in vprašanj svetnikov. Po novem se tako odgovori na vse pisne pobude in vprašanja, ki so bila posredovana na sejah Občinskega sveta, objavijo na spletni strani Občine Mengeš. V zadnji dveh točkah seje pa so člani sveta izvolili predstavnike v svet OŠ Mengeš ter Glasbene Šole Domžale ter bili s strani župana Franca Jeriča ustno seznanjeni glede strategije oskrbe s pitno vodo.

Urban Ropotar

POROČILO 26. SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Seja je potekala v torek, 23. junija. Na dnevnem redu so člani Občinskega sveta Občine Mengeš (OS) tokrat obravnavali 11 točk, za kar so porabili dobre štiri ure časa. Potrditvi dnevnega reda ter zapisnika 25. seje so sledile pobude in vprašanja svetnic in svetnikov. V tretji točki je direktor Prodnika, Marko Fatur, v prvi obravnavi predstavil Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Mengeš, s katerim bo med drugim uvedena tretja posoda za ločeno zbiranje embalaže. Po predstavitvi mnenj pristojnih odborov je OS odlok potrdil kot primerne za drugo obravnavo. Andrej Urbanc iz Občinske uprave je v naslednji točki predstavil DIIP – Zagotovitev oskrbe s pitno vodo v Občini Mengeš iz črpališč in vrtin na Mengeškem polju. Temu je sledila razprava, ki jo je nato s petminutnim odmorom prekinil predsedujoči Aleš Janežič. Po prekinitvi je bil predstavljen program oskrbe s pitno vodo sprejet. Pod točko pet je Marko Fatur podal obrazložitev k prvi obravnavi Odloka o odvajanju komunalne in padavinske vode v Občini Mengeš, ki bo zaradi spremembe zakonodaje nadomestil trenutno veljavni odlok. Po predstavitvi mnenj pristojnih odborov in razpravi je bil odlok sprejet. V naslednji točki je OS, po posredovanju mnenj, sprejel Tehnični popravek Odloka o zazidalnem načrtu območja M 28/3 Ob Pšati, s katerim se poveča odstopanje višinskih gabaritov stavb na gradbeni parceli I. Direktorica Občinske uprave Marija Kos je nato podala obvezno razlago dopolnilnih dejavnosti v območju M8/2 ŠR-1-FIT TOP, s katero bi omogočili umestitev dodatnih enot vrtca v sklopu objekta na tem prostoru. Po posredovanju mnenj pristojnih odborov je bila razlaga s sklepom tudi sprejeta. Prav tako so svetnice in svetniki, po obrazložitvi direktorice ter posredovanju mnenj pristojnih odborov, v naslednji točki sprejeli predlog o ukititvi javnega dobra za nepremičnino parc. št. 871/9 (dvorišče v izmeri 14 m²). Pod točko devet je bil obravnavan zaključni račun občine za leto 2008, ki ga je svetnikom predstavila Marija Kos. Po posredovanju mnenj odborov je bil račun, skupaj z premoženjsko bilanco Občine Mengeš, soglasno sprejet. V nadaljevanju seje so se svetniki in svetnice seznanili s poročili o poslovanju javnih zavodov, v katerih je občina (so)lastnica. Sprejeta so bila poročila o poslovanju naslednjih zavodov: Vrtca Mengeš, Osnovne šole Mengeš, Osnovne šole Roje, Glasbene šole Domžale, Knjižnice Domžale, Javnega zavoda mestne lekarne, Zdravstvenega doma Domžale, Javnega komunalnega podjetja Prodnik d.o.o., JP Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik d.o.o., Veterine Kamnik, Medobčinskega inšpektorata občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice. V zadnji točki pa je župan Franc Jerič iz obravnave umaknil predlog za oprostitev plačila najemnine in tekočih stroškov vzdrževanja najemniku Eurocenter d.o.o., saj se v razpravi svetniki s predlogom niso strinjali. Naslednja seja bo septembra. Vabljeni!

Urban Ropotar

liberalna
demokracija
slovenije

LDS

OO LDS MENGEŠ SE ZAVZEMA ZA ZAGOTOVITEV POTREBNIH MEST ZA PREDŠOLSKO VARSTVO

V Občini Mengeš smo se v letošnjem letu srečali s problemom predšolskega varstva, potrebovali bi namreč dodatna mesta za ugodno rešitev vseh prispelih vlog. Župan občine je oblikoval predloge za možne rešitve in na kolegiju svetniških skupin je tudi vodja svetniške skupine LDS, Peter Gubanc, podprl odločitev, da se pregleda možnost vzpostavitve dodatnih oddelkov Vrta Mengeš v Harmoniji Mengeš.

Vrtec Mengeš je zaradi prostorske stiske oziroma pomanjkanja prostih mest za organizirano predšolsko varstvo v preteklih letih že zagotovil dodatna oddelka v Osnovni šoli Mengeš. V letošnjem šolskem letu pa se ponovno srečujemo s pomanjkanjem prostih mest. Pri tem je župan pregledal različne možnosti in na kolegiju svetniških skupin Občinskega sveta Občine Mengeš predlagal ureditev dodatnih treh oddelkov v Harmoniji Mengeš. Na kolegiju svetniških skupin je odločitev podprl tudi Peter Gubanc, vodja svetniške skupine LDS: »Na kolegiju svetniških skupin smo bili enotni in soglasno podprli možnost ureditve dodatnih prostorov v Harmoniji Mengeš. Seveda pa je potrebno pohvaliti tudi predstavnike vrtca, ki pri iskanju možnosti aktivno sodelujejo.«

Vrtec Mengeš je ponovno pregledal možnosti in ponudil ureditev prostorov za dodatno skupino v Enoti Sonček v veliki avli. Aleš Janežič, podžupan Občine Mengeš in predstavnik občine v Komisiji za sprejem otroke v Vrtec Mengeš, je povedal: »Komisija je večkrat pregledala vse vloge in v vrtcu so pripravili razporeditev, ki bo z obstoječimi kapacitetami zagotovila ugodno rešitev za kar največ vlog. Žal smo jih morali kar nekaj zavrniti in v času do septembra bomo pokušali najti rešitve tudi za zavrnjene vloge.«

V svetniški skupini LDS Mengeš smo o predlogu možnosti ureditve dodatnih mest razpravljali na rednem srečanju svetniške skupine pred sejo Občinskega sveta Občine Mengeš. Svetnice in svetniki so podprli predlog o ureditvi dodatnih prostorov v Harmoniji Mengeš, Vrtcu Mengeš oziroma Enoti Sonček ter opozorili na obvezo investitorja na področju starega obrata Ete, danes Mercatorja, da bo zagotovil finančna sredstva za izgradnjo treh ali štirih oddelkov v vrtcu Gobica. Hkrati pa ugotavljamo, da je bilo sprejetih več prostorskih aktov, ki ponujajo možnost gradnje stanovanjskih objektov oziroma izredne intenzivne poselitve. Pri tem smo bili in bomo še posebej pozorni na obveze investitorja in občine, da poleg gradnje zagotovi tudi potrebno družbeno infrastrukturo (otroški vrtci, otroška igrišča, trgovine ...).

OO LDS Mengeš

SDS

RAZUM.E(I).TE ?(!)

Oglašam se zaradi težko razumljivih dejanj pri upravljanju z našim denarjem, stroški oz. z reševanjem problemov, razvoja in prihodnosti v naši (avtonomni, lokalni) skupnosti.

Ignoranca do opozoril, tudi občanov, nedemokratičnost in negospodarnost ravnanj temeljijo na:

- glasovalni moči koalicije strank LDS (podžupan Aleš Janežič), SLS (podžupan Jože Vahtar) ter SD in (županove) Liste Za občino Mengeš in njen razvoj;
- obvladovanju glasila Mengšan (urednik je sin člana županove liste, brez predhodnih izkušenj in brez dokončane zahtevane izobrazbe);
- interesih.

Ker sem omejen na 2000 znakov s presledki, lahko le naštejem glavne argumente in primere:

- strahopetno preprečen referendum za ohranitev oskrbe Občine Mengeš z alpsko vodo izpod Kravca ter za sodelovanje pri njegovi modernizaciji;
- odpovedovanje krvavškemu sistemu in potrjevanje projekta povezave na domžalska črpališča podtalnice in vrtine na Mengeškem polju kar BREZ strategije (ki je ni kljub zahtevi Sveta občine pred skoraj dvema letoma);
- za dolgoročne potrebe OŠ Mengeš in tudi za občino predimenzioniran, 3,2 milijona evrov vreden objekt večnamenske športne dvorane z do 1800 sedežnimi mesti in s pozidavo tik ob Pšati, na sedanjem asfaltnem nogometnem igrišču;
- namesto novega vrtca, za katerega ni bilo v treh letih narejenega nič, se uvajajo celo (začasni!?) oddelki v restavraciji tenis dvorane Fit-top, Harmoniji – 'središču ugodja';
- ločeno zbiranje organskih odpadkov v nasprotju z uredbo države;
- opuščanje ločenega zbiranja plastike in kovin na EKO-otokih ter uvajanje tretje (plastične) posode;
- povišanje objekta ob Domu počitka za eno stanovanjsko etažo oz. povečanje za še enkrat več stanovanj;
- opustitev Trdinovega muzeja na mestu njegovega rojstva v pritličju nekdanje Melodije – prostorov, ki so že bili dvotretjinsko plačani (tu bi bil začasno lahko tudi vrtec);
- nespoštovanje Uredbe o izvajanju investicij;
- ignoranca do izdelave zapisnikov o nerazpisu referendumu.

Razumite! Razumete?

Več (brez omejitev) na: www.menges.sds.si

mag. Tomaž Štebe, član Sveta, izvoljen na listi SDS

PODPISALI POGODBO ZA KRVAVŠKI VODOVODNI SISTEM (VENDAR BREZ NAŠE OBČINE)

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka
Občinski odbor Mengeš

Preberite, kako so si našo vodo razdelili drugi in kako zlahka govorijo, da so sedaj zagotovljeni kvalitetni vodni viri in s tem nemotene oskrbe s pitno vodo. Kaj je še malo pred tem govoril naš župan Franc Jerič. Da voda ni tako kvalitetna in da je bolj kvalitetna z Mengeškega polja. S finančnega vidika je to bolje le za komunalno podjetje Prodnik.

Čudno, da smo se kar odpovali solastništvu, vse druge občine pa brez strahu pijejo in bodo pile kvalitetno vodo in verjetno bodo pridobile še nepovratna sredstva z EU-skladov. In seveda nov vodovodni sistem bo zagotavljal še nemoteno oskrbo s pitno vodo.

Zakaj se je naš politični vrh v Mengšu, na čelu s Francem Jeričem, odločil v škodo nam, Mengšanom? Za takšne strateške napake se odgovarja, če ne prej, pa na volitvah.

V nadaljevanju pa povzetek članka iz Demokracije, z dne 16. 7. 2009.

Občina Cerklje na Gorenjskem je podpisala dogovor in tri različne pogodbe, med njimi skupaj s še štirimi občinami tudi pogodbo za krvavški vodovodni sistem, je pojasnil župan občine, Franc Čebulj. Ob tem je dodal, da je vrednost projekta ocenjena na okoli 10,5 milijona evrov, na sistem pa bo priključenih okoli 70.000 odjemalcev.

Kot je dejal Čebulj, so s podpisom pogodbe za krvavški

vodovodni sistem končana večletna prizadevanja za zagotovitev kvalitetnih vodnih virov in s tem nemotene oskrbe s pitno vodo za prebivalce petih občin, ki so podpisale skupno pogodbo. V sistem bodo vključene Mestna občina Kranj ter občine Cerklje, Komenda, Šenčur in Vodice, skupaj pa bodo kandidirale tudi za evropska sredstva, od koder pričakujejo šest ali sedem milijonov evrov. Poleg krvavškega vodovodnega sistema sta tik pred začetkom izvedbe tudi projekt izgradnje prizidka k vrtcu Cerklje, katerega vrednost je ocenjena na 440.000 evrov, skupaj z novo opremo, ter izgradnja fekalne kanalizacije Pšata-Zalog, katere vrednost znaša 800.000

evrov. Na podlagi javnih razpisov je bilo za oba projekta kot najugodnejši izvajalec izbrano Cestno podjetje Kranj (STA, B. S.). Za konec bi še dejal, da se lepo vidi, kako župan Cerkelj na Gorenjskem dela v prid svojim občanom, saj jim gradi dodaten prostor v vrtcu, pridobiva brezplačno lastništvo nad vodo od naše občine ter si še prizadeva pridobiti nepovratna sredstva z EU-skladov. Danes ne potrebujemo večnamenskih dvoran, ker imamo v občini mnogo več potrebnih stvari za obnoviti ali zgraditi. Lahko bi se naši občinski veljaki od gospoda Čebulja veliko naučili.

Matej Hribar
Predsednik OO N.Si
Mengeš

Zaupamo v našo prihodnost!

Moč znanja, toplina čustev in globina vrednot nas ženejo že šest desetletij. Predani življenju, skrbni do okolja in odgovorni do družbe soustvarjamo zdrav danes in jutri. Inovativnost in ustvarjalnost sta stalnici na naši poti.

Zdravje in blaginja posameznika, družbe in planeta v celoti so vodilo za boljšo prihodnost. Zavedamo se, da lahko s svojim delovanjem prispevamo k uresničevanju vizije trajnostnega razvoja.

Ker smo del širše zgodbe, ki jo delimo z vami.

član skupine Sandoz

Lek farmacevtska družba d. d., Verovškova 57, 1526 Ljubljana, Slovenija • www.lek.si

JOMA BUON PIATTO PONOVNO TIK POD VRHOM

Večina najboljših igralcev malega nogometa ali, popularnejše, futsala je predzadnji teden v juniju dan in noč dobesedno preživela na z naskokom najbolje organiziranem turnirju na prostem, s pomenljivim naslovom »FUTSAL ZA VAS«, na Vrhniki. Za prisotnost prav vseh najboljših slovenskih turnirskih ekip je poskrbel organizator z izjemnim nagradnim skladom 3000 evrov ter pokali in finančnimi nagradami, tokrat kar za najboljših osem ekip.

Kvalifikacijski del za uvrstitev na glavni del turnirja je potekal v štirih skupinah s po petimi ekipami, v četrtfinale pa sta iz vsake skupine napredovali po dve najboljši. Ko so ekipe opravile z zahtevnim predtekmovanjem, so se zvrstili četrtfinalni obračuni, v katerih pa nosilci, postavljeni z žrebom, nis(m)o imeli težav – rezultati so bili naslednji: Joma Buon Piatta – Behar As Tlak (4 : 0), Optimisti – Tržič & Triglav (0 : 2), As Bau Grad – Šipca steklarstvo (3 : 1) in GP Škoro – Gradimpex Sport (3 : 0). V prvem polfinalnem sreča-

nju s(m)o bili igralci Jome Buon Piatta srečnejši od združene in močne gorenjske ekipe. Potem ko smo zanesljivo vodstvo 3 : 1 z neodgovorno igro zapravili v zadnjih minutah tekme, smo se na koncu le izvlekli po izvajanju šestmetrovk z enakim izidom. Nenavadno zlahka pa je ekipa, ki je na Vrhniki zmagala tudi lani, kar s 4 : 0 odpravila zmagovalce zadnjega božično-novoletnega turnirja športnega dnevnika Ekipa, ekipo GP Škoro iz Litije. Slednja je tokrat zaigrala sicer brez Simeunoviča in Osredkarja, ki sta se skupaj z Drobničem izjemoma pridružila Goričanom, zato pa z Adrinjekom, Agičem in Kujovičem. V finalu so zvezdniki malega nogometa – in po mnenju mnogih dream team slovenskega futsala (Kurtič, Grželj, Goranovič, Drobnič, Simeunovič, Osredkar, Kurič, Vujovič, Kukavica) zbrani v ekipi As Bau Grad, po odlični predstavi obeh ekip z 2 : 0 premagali ekipo Jome Buon Piatta iz Mengša. Tako so v nedeljo ob 6-ih zjutraj zaslužen dvignili pokal za 1. mesto ter v žep pospravili 1.500 evrov denarne nagrade. Kot poraženci finala smo se tako že

tretjič zapored ponovno morali zadovoljiti še vedno z odličnim 2. mestom in 700 evri nagrade. Najboljši strelec turnirja je bil naš igralec Dejan Volaš, medtem ko so organizatorji za najboljšega igralca in vratarja turnirja izbrali Slavišo Goranoviča oziroma Edisa Kukavico iz vrst zmagovalcev. Slednji se je z nekaj odličnimi obrambami izkazal predvsem v finalu, ko smo po nesrečno prejetem prvem голу popolnoma odprli igro in krenili na vse ali nič, vendar je bila »slovenska reprezentanca« na koncu le boljša z 2 : 0. Številni gledalci, zbrani okoli osrednjega igrišča s tribunami v povsem novem športnem parku na Vrhniki, so prizorišče zapuščali zadovoljni, saj so imeli kaj videti. Kajti toliko mojstrov futsala se na enem mestu zbere sila redko. Ob tem dodajam, da sam turnir časovno sovpa tudi z osrednjim občinskim praznikom, v sklopu katerega se vsako leto odvija odmevna in dobro obiskana prireditev Noč na Vrhniki s pestrim programom, številnimi glasbenimi zvezdami ipd. Prispevek končujem z ugotovitvijo, da se je vse splošna gospodarska kriza – recesija dodobra dotaknila tudi množičnejšega slovenskega športa, malega nogometa ali

futsala. In to tako tekmovalnega kot rekreativnega. Kajti osebno ne pomnim, da bi kadarkoli do sedaj tako veliko število (praktično vsi) aktualnih in bivših reprezentantov iz tedna v teden igralo na turnirjih širom Slovenije in iskalo dodatne možnosti za zaslužek. Kajti večina klubov 1. in 2. slovenske futsal lige ima do najboljših igralcev (že) večmesečne neporavnane finančne obveznosti iz naslova veljavnih pogodb, saj so klubi ostali brez načrtovanih sponzorskih prilivov, donacij. Zato reprezentanti dobesedno vsak evro zaslužka iščejo na turnirjih, večina celo za preživetje, iz tedna v teden – iz meseca v mesec. Predvsem zaradi slednjih je ekipa, ki jo vodim, na vseh najmočnejših turnirjih samo druga. Čeprav ni nobena sramota v zaporedju izgubljeni finala za finalom proti igralcem novih državnih prvakov v Kamniku (Puntar), pokalnim prvakom in bivšim državnim prvakom na Vrhniki (Gorica), ter najuspešnejšemu klubu v Sloveniji na 9. božičnem-novoletnem turnirju športnega dnevnika EKIPE (SVEA Litija). Toda ... sprašujem(o) se, do kdaj bo to trajalo!?

Igor TISAJ

**Športni direktor in trener/
vodja ekipe**

KONČNO SE JE ZA SKAKALCE ZAČELA POLETNA SEZONA

In to zelo uspešno! Že kar na prvi tekmi, v Kisovcu pri Zagorju, so osvojili prvo zmago, ki jo je priskakal Anže Lanišek – Žaba. A je po prvi seriji kazalo še veliko bolje.

V igri je bila še ena uvrstitev na stopničke, a je v hudi želji po visoki uvrstitvi Jan Pavc Alibačič v drugem skoku padel, pa kljub vsemu zasedel 9. mesto. Zabeležili so še eno peto (Aljaž Ogrinc), sedmo (Leon Šarc) in deseto mesto (Gašper Anton Komatar). Med dekleti v absolutni kategoriji je bila Monika Planinc sedma, Eva Majdič pa deseta.

Člani so se odrezali nekoliko slabše. Vsi ostali, ki tekmujejo šele kratek čas, pa so pridno lovili izkušnje in pridobivali pogum ter samozavest.

Druga tekma v sezoni je bil 20. Pokal Tržiča v Sebenjah. Tudi tu je bilo poleg Anžetove zmage kar nekaj dobrih uvrstitev. Tako sta Aljaž Ogrinc in David Korošec osvojila peto mesto, Jan Pibernik, Leon Šarc in Jan Pavc so vsak v svoji kategoriji zasedli osmo mesto. Rok Ogrinc in Filip Jagodic sta bila deseta. Naj omenim tudi, da Filip skače šele en mesec. Očitno prizorišče v ljubljanskem

Mostecu mengeškimi skakalcem ni ravno pri srcu. Tudi tisti, ki se niso odpovedali nastopu na Reviji skokov Mostec 2009, niso dosegli svojih niti klubskih pričakovanj. Najboljši je bil spet Anže Lanišek – Žaba, ki pa je tokrat zasedel le nevhvaležno 4. mesto.

Četudi se je preselil v višjo kategorijo, je Anže tudi letos suvereno zmagal.

6. med 13-letniki je bil Jan Pibernik, Matjažu Pungertarju je za las ušla prva deseterica.

Čeprav bo od takrat minil že skoraj mesec, moram omeniti še dan odprtih vrat, ki so ga člani kluba priredili ob občinskem prazniku. Obisk mladih nadebudnežev je bil nekoliko manjši od pričakovanega, vseeno pa upamo, da bo vsaj kakšen udeleženec okrepil naše vrste v najmlajših kategorijah. Podrobnosti in fotografije najdete tudi na spletu: <http://skakalni-klub-menges.s5.net>.

Tekst in foto: Jože Trplan

ŠPORT JE SESTAVNI DEL MOJEGA ŽIVLJENJA – IGOR TISAJ, MALI NOGOMET

Igorja Tisaja poznamo kot trenerja in vodjo izjemno uspešne malonogometne »rekreativne« ekipe Joma Buon Piatto iz Mengša. Ekipe dosega zavidljive rezultate in zanimalo nas je, kakšna osebnost stoji za vsem tem. Izjemen športni navdušenec in uspešen poslovnež je sicer tudi družinski človek, mož in oče dveh malih fantičev.

Ste kdaj igrali klasični nogomet za mengeško ekipo?

Za člansko ekipo NK Mengo 28 nikoli nisem igral, nekajkrat sem zaigral samo za veterane. Ob tej priložnosti klubu čestitam za visok jubilej. Ne zdi pa se mi prav, da so na praznovanje "pozabili" povabiti dva kapetana nekdanje članske ekipe in kar nekaj takratnih igralcev. Veseli me, da v klubu uspešno delajo z najmlajšimi selekcijami. Ko bodo starejši, bodo nekateri zelo zanimivi tudi za našo ekipo. Sploh, ko bom(o) delovanje kluba vrnil(i) nazaj v Mengeš. Seveda v novo športno dvorano, ki jo predvsem osnovna šola in športna društva nujno potrebujemo. Prej pa nas ne bo.

Je prehod od velikega nogometa k malemu nogometu (futsalu) težak?

Odvisno od igralca in njegovih karakteristik. Čeprav sta si v bistvu podobna, je vendarle med njima kar velika razlika.

Kakšna?

Predvsem je futsal eksplozivnejši in bolj dinamičen, igra se na manjšem prostoru, od igralca pa zahteva tudi veliko več gibanja, tehničnega znanja, pregleda nad igro ter t. i. igranja z glavo. Dober igralec futsala mora enakovredno obvladati igranje z obema nogama, odličen pa znati preigravati na majhnem prostoru, kar pa pri veliko nogometaših ni predpogoj za uspešnost. In tudi manj grob je, večjih poškodb praktično ni. Kot tak je tudi za

gledalce po mojem mnenju zanimivejši, privlačnejši. To potrjujejo dobri obiski na najmočnejših turnirjih in ligah po Sloveniji, bodisi v dvoranah ali na prostem. Tudi zato je mali nogomet najbolj množičen ekipni šport v Sloveniji. Žal pa je popolnoma neupravičeno še vedno premalo medijsko podprt.

Kam v futsalu trenutno sodi vaša ekipa v slovenskem merilu?

Zagotovo na sam vrh med ekipami s statusom rekreativnih. V primerjavi z vsemi preostalimi klubi iz 1. in 2. slovenske futsal lige (teh je okoli 30) pa po moji oceni nekje med deset, sodeč po trenutnih rezultatih morda celo kar med najboljših pet. Če se ozrem manj kot leto dni nazaj, smo na točno osmih turnirjih kar sedemkrat zaigrali v finalu in trikrat zmagali – med drugim tudi v »meki slovenskega futsala«, v Ljubljani na Fužinah. Če pa samo pomislim, s kom vse smo kot »rekreativci« izgubili v zadnjih treh, štirih finalih sem z doseženi več kot zadovoljen.

Kateri uspeh se vam zdi še posebno odmeven?

Finale minulega božično-novoletnega turnirja športnega dnevnika Ekipa. O tem, da so nam v edinem športnem časopisu kar dvakrat zaporedoma namenili po celo stran in od tega enkrat celo zadnjo, na katero sicer zelo težko prideš, lahko večina športnih kolektivov namreč samo sanja.

Kakšni so občutki ob zmagi?

Že to, da igraš finalno tekmo pred 600 gledalci s kupljenimi vstopnicami proti najuspešnejši slovenski ekipi iz Litije, na čelu z najboljšim slovenskim igralcem futsala Milivojem Simeunovičem, je neverjetno dober občutek. Ko pa ti pokal izroči in za doseženo iskreno čestita še najboljši slovenski športnik Primož Kozmus in priznani organizatorji, mednarodni sodniki, pa selektor in

direktor naše futsal reprezentance ter številni drugi, dobiš tisto prepotrebno potrditev, da si se na poti do tega uspeha večinoma odločal pravilno. In to je neprecenljiva življenjska izkušnja, ki resnično šteje.

Je v Mengešu veliko zanimanje za mali nogomet?

Po zaslugi naših predhodnikov, ki sem jih tudi sam zbral, treniral in vodil, je pred leti bilo. Kajti nepozabni Joma Futsal Team (takrat žal še brez Buon Piatto) je v letu 2006 na širši regionalni sceni osvojil dobesedno vse, kar je bilo na voljo. Kako je danes, ne vem natančno. Od prijateljev pa slišim, da se nekaj igra predvsem na igrišču v Loki. Igrišče pred OŠ Mengeš pa v glavnem sameva.

Kako v svoje vrste pritegnete mlade igralce, ki jih ta šport zanima?

Povabim jih na naš trening, da pa dejansko pridejo ter se preizkusijo, uporabim najboljši možni motivacijski prijem – občasno boš npr. treniral tudi skupaj z najboljšimi reprezentanti (Simeunovič, Goranovič, Drobnič) in pod najboljšim strokovnim vodstvom.

Kot športni direktor ekipe ste zadolženi tudi za zbiranje sredstev za delovanje ekipe.

S 1. avgustom običajno potečejo dogovori za minulo sezono in se sklepajo novi. Upam, da bo Joma (s tem mislim podjetje Masele d. o. o.) z nami še peto leto zapored, podobno velja tudi za Buon Piatto iz Mengša. Vsekakor bi v svoje vrste radi pritegnili najmanj še tretjega dolgoročnega partnerja – investitorja, ki vidi skupaj z nami možnosti za boljši poslovni uspeh. Sploh sedaj, ko načrtujemo zamenjavo celotne športne opreme in tisk na nove drese. Zato bi tudi po tej poti k sodelovanju rad povabil vse tiste, ki jih zadeva zanima.

Kaj vam sicer pomeni šport in ukvarjanje z njim?

Sestavni del življenja. Tedensko sem še vedno aktiven, včasih tudi do štirikrat – predvsem malonogometno. Če pa slučajno kdaj kaj izpustim zaradi drugih obveznosti, to nadoknadim z odličnim mengeškim trimom. Z njegovo pomočjo ohranjam dobro fizično pripravljenost in ga vsem priporočam.

Ste se s športom aktivno ukvarjali že kot otrok?

V mojih osnovnošolskih časih je bil daleč najuspešnejši šport namizni tenis, pri katerem sem dosegal lepe uspehe. Vse pod vodstvom neumornega g. Jožeta Mlakarja. Sicer pa smo s sošolci vedno komaj čakali na uro telovadbe, sprva pri legendarnem tovarišu Trobcu (Čizotu), nekaj kasneje pri tovarišu Zajcu. Žal sta danes in mnogo prezgodaj že oba pokojna.

Katere športe še gojite?

Poleg futsala rad veliko plavam, pred dobrim desetletjem sem ogromno tudi kolesaril z gorskimi kolesom. In seveda pozimi smučam. Če je šport tudi šah ... Ko je le priložnost, z največjim veseljem odigram partijo ali dve s svojim tastom, bratom, sosedom, kakšnim prijateljem.

Verjetno je tudi vaša družina športno naravnana.

Seveda. Karmen ob prostem času, ki pa ga nima veliko, redno obiskuje pilates, rola, pozimi tudi smuča. Tilen je še premajhen, dopolnil bo komaj dva meseca. Domen, ki je zaključil 1. razred, pa ima trenutno veselje s karatejem, veliko igra tudi nogomet. S tastom pa ga, nekako v skladu z družinsko tradicijo, pridno učiva igranje šaha.

Mojca Volkar

MENGAŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	SESTAVNA CELOTE	BOLEČINE V NOSU (MEDIC.)	ERBIJ	ENOTA ZA MOČ ŽARNICE	MAŠINA, NAPRAVA	AKADEMIK	ČAKAVSKO NAREČJE
KDOR KREVSJA							
PRIPAD- NICA DIRATOV							
MANGAN			OZEK PAS BLAGA NABIREK DRV (NAREČ.)				
FANT IN PUNCA				SLAVILNA PESEM			
GONILKA PRI KOLESU				TINE URNAUT			
MANJ ZNANO JALTA JALTA, ČOT, EBAN	VRSTA AZIJSKEGA FIŽOLA	REJC PSOV	VELIKA IN LEPA VEŽA	VRH NA FRUŠKI GORI (CRVENI)	NEKDANJI IZRAELSKI POLITIK (ABA)	KONEC GESLA IN OZNAKA ZA METER KAJENJE	MARIJA ŠARAPOVA NOČNA PTICA
STAREJŠI CITROENOV AVTO (POGOV.)							BREZALKO- HOLA PIJAČA JEAN ALESI
OSVAJANJE ZASEDE- NEGA OZEMLJA							SIKAJOČ GLAS OČKA IVAN MINATTI
HRVAŠKI MUZIKAL AVTORJA ALFIJA KABILJA							IME PISATELJA SIVCA
KRALJICA PAPIG				NATRIJ		OLIVER ANTAUER	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ DOMAČE ŽENSKO IME

Rešitev junijske križanke: FASADA, OCUREK, LET, PE, KTITOR, LAVAN, KOLARIČ, MOK, LAMARR, NAJA, AMA, SKUPINE, NAS, PETINTRIDESET, INJA, TEO

Med pravilno izpolnjenimi križankami, ki bodo do 4. septembra 2009 prispele na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš ali jih boste dostavili v vložišče, bomo 4. septembra izžrebali nagrado in tolažilno nagrado.

Nagradi podeljuje Gostinstvo Repanšek na Mengeški Koči.

Glavno nagrado junijske križanke prejme Alenka Urankar, Topole, tolažilno pa Rudi Ručman, Mengeš. Nagrajenca bosta o nagradi obveščena po pošti. Čestitamo!

Ime.....

Priimek.....

Naslov.....

Pošta.....

Tadejev znakoskop za mesec JULIJ

	ljubezen	posel	denar	zdravje
Oven	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★ ★
Bik	♥	☺ ☺	€ € €	★
Dvojčka	♥ ♥ ♥	☺	€ € €	★ ★
Rak	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★
Lev	♥ ♥ ♥	☺ ☺	€	★ ★
Devica	♥	☺ ☺ ☺	€ €	★ ★ ★
Tehtnica	♥ ♥	☺	€ € €	★ ★
Škorpion	♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★ ★
Strelec	♥ ♥ ♥	☺	€ €	★
Kozorog	♥ ♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★ ★
Vodnar	♥ ♥ ♥	☺	€ €	★
Ribi	♥	☺ ☺ ☺	€	★ ★

1 znak - slabo

2 znaka - dobro

3 znaki - odlično

www.sudoku.com

Spoštovani bralci!

Rubrika Pisma bralcev je namenjena vam bralcem, in sicer za izražanje mnenj, pripomb ali pohval. Zaradi omejenega prostora si uredništvo v skladu s svojo uredniško politiko pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja prispevkov, daljših od 30 tipkanih vrstic (ca. 3000 znakov s presledki), ter neobjave prispevkov, ki jasno vzpodbujajo h kakršnikoli obliki nestrpnosti. V tej rubriki prispevkov ne lektoriramo ter ne objavljamo slikovnega materiala.

CIVILNA INICIATIVA MENGEŠ ZA ALPSKO VODO IZPOD KRVAVCA – FORMALNO IN STROKOVNO NAPREJ

Zbrali smo se na sestanku 29. 6. 2009 in sklenili naslednje.

Občine solastnice Krvavškega sistema, ki so 15. julija 2009 podpisale pogodbo o obnovi brez občine Mengeš, največje solastnice (30%), bomo pisno seznanili z nedopustnimi in spornimi (nezakonitimi!) ravnanji. S sklepi, projektom obnove in sedaj še s podpisom, posredno ali neposredno razpolagajo z deleži in pravicami Občine Mengeš. Pa tudi župana g. Franca Jeriča, ker v nasprotju s sklepi in brez (nam znanega) soglasja Občine Mengeš, ostale solastnice razpolagajo z lastnino Občine Mengeš. Če ne bo ustreznega odziva bomo seznanili in zahtevali ustrezne ukrepe tudi od Ministrstva za okolje in prostor ter regionalni razvoj. V skrajnem primeru bomo morali seznaniti tudi sofinancerje in uporabiti ostala sred-

stva in ukrepe. Poseben del aktivnosti bo preverjanje strokovne ustreznosti pri izdelavi projekta obnove in nekaterih dosedanjih ukrepov na vodozbornem in vodovarstvenem območju.

Občinski svet in njegov svet javnega glasila Mengšan bomo seznanili z ravnanjem mladega urednika g. Urbana Ropotarja, ki noče objaviti izjave za javnost, ki jo je Civilna iniciativa izdala ob zavrženem referendumu. Ob tem civilno iniciativo obravnava popolnoma drugače kot druge nevladne organizacije (društva) v občini ali prispevke o posameznih občanah.

Povprašali bomo večje porabnike in kakega podjetnika kaj menijo oz. predlagajo v zvezi z odločitvijo občine Mengeš, da opusti oskrbo z alpsko vodo. Zaradi kakovosti in lastnosti ter kot poslovna priložnost.

Povprašali smo kako se na občini Mengeš varuje zapečateni ovojnica z overovljenimi podporami za referendum. Bomo pa še sklepali o preverjanju. Pa tudi o

morebitnem prevzemu in uničenju glede na to, da je na županov predlog, občinski svet letos januarja zavrzel oz. preprečil referendum za katerega smo zbrali 352 overovljenih podpisov.

Na sestanku smo se pogovorili o našem javnem delovanju glede na omejitve v glasilu Mengšan in zaradi nedemokratskega ravnanja župana in večine svetnikov. Prosimo in pozivamo vse, ki vam ni vseeno glede ravnanj od katerih je odvisna prihodnost naših vnukov, da se nam pridružite in da aktivno javno delujete.

Več na <https://sites.google.com/site/civilnamenges/>

Civilna iniciativa Mengeš, zanjo Matej Hribar, Aleksander Markovčič, Tomaž Štebe, Anton Zorman

malí oglasi malí oglasi malí oglasi

Varstvo in pomoč v gospodinjstvu
Iščemo prijetno osebo za varstvo otroka in pomoč v gospodinjstvu v Trzinu, cca. trikrat na teden, od septembra dalje. Prosimo, da nas kontaktirate po 15. avgustu, tel. 041/677-177.

Andreja Merhar, Planjava 7, 1236 Trzin

OBVESTILO DIJAKOM IN ŠTUDENTOM GLEDE UVELJAVLJANJA PRAVICE DO DRŽAVNE ŠTIPENDIJE

Sporočamo, da je MDDSZ objavilo javni poziv za dodelitev državnih štipendij na svoji spletni strani www.mddsz.gov.si, in sicer pod »Javni poziv in vloga za dodelitev državnih štipendij 2009/2010«.

Kandidati lahko natisnejo obrazec s spletne strani Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve oz. bodo na voljo v knjigarnah od 10. julija dalje. Z obrazcem, ki se nahaja na spletni strani oz., ki bo na voljo v knjigarnah, uveljavljajo **nadaljnje prejetje državne štipendije** tudi štipendisti, ki so v preteklem šolskem oziroma študijskem letu (2008/2009) **že prejeli državno štipendijo**.

Za kandidate, ki **prvič uveljavljajo** državno štipendijo, **rok ni omejen**.

Za kandidate, ki so v preteklem šolskem oz. študijskem letu (2008/2009) **že prejeli državno štipendijo**, je rok za oddajo vloge za nadaljnje prejetje štipendije **16. september – za dijake in 14. oktober – za študente**.

OPOZORILO: V primeru, da štipendist ne predloži vloge za nadaljnje prejetje štipendije v zgoraj navedenem roku, mu bo štipendijsko razmerje v šolskem/študijskem letu 2009/2010 **mirovalo!!!**

Želimo vam prijetne počitnice.

**Delavci CSD Domžale
REBOLJ PETER, direktor**

Občina Mengeš objavlja RAZPIS ZA MIKLAVŽEVANJE

1. Predmet razpisa je organizacija in izvedba prireditve Miklavževanje v Mengšu, vključno z obdarovanjem predšolskih otrok.
2. V proračunu za leto 2009 so za organizacijo in izvedbo prireditve Miklavževanje v Mengšu, vključno z obdarovanjem predšolskih otrok, namenjena sredstva na proračunski postavki 04005 – Decembrska obdarovanja otrok – in sicer:
 - za organizacijo prireditve 1.520,00 EUR;
 - za darila za cca. 600 otrok 2.730,00 EUR.
3. Na razpis se lahko prijavijo društva, ki imajo sedež v Občini Mengeš.
4. Prijava na razpis mora vsebovati:
 - opis prireditve – organizacija in izvedba, vključno s programom;
 - vzorec darila;
 - osnutek vabila.
5. Pri izbiri in ugotavljanju najugodnejšega ponudnika za izvedbo prireditve Miklavževanje na posameznih lokacijah – Dobeno, Loka, Mengeš in Topole – se upoštevajo naslednji kriteriji:
 - kakovost programa prireditve,
 - darilo,
 - vabilo.
6. Interesenti lahko dobijo podrobnejše informacije na tel. št. 031/679-634, pri podžupanu Jožetu Vahtarju.
7. Pisne ponudbe morajo društva poslati oz. predložiti na naslov Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš – Komisija za Miklavževanje, z oznako »NE ODPIRAJ – RAZPIS ZA MIKLAVŽEVANJE«, do 31. 8. 2009, do 8.00 ure.
8. Prosilci bodo o izbiri obveščeni najkasneje v roku 30 dni od dneva izteka razpisnega roka.

Številka: 608-1/2009
Datum: 16. 7. 2009

Franč Jerič
Župan Občine Mengeš

VABILO NA ŠKRLATICO

Člani Slovenskega gorniškega kluba Skala vas tudi letos vabimo na skupni tradicionalni gorniški pohod, že 13. po vrsti. Mengšani se ga zvesto in običajno številno udeležujemo. Če ne drugače, pa s »pohajanjem« po okoliških nižjih vrhovih ter z udeležbo pri spominski maši. Nepozabni so srečanje, odprtost in globina besed triglavskega župnika Franceta Urbanije.

Skupni odhod izpred centra Tuš bo v soboto, 1. avgusta 2009, ob 4. uri zjutraj. Lahko se nam pridružite pred Aljaževim domom v Vratih, ob 5. uri. Od tam se bomo napotili do Bivaka IV, nato pa po lepi zavarovani plezalni poti na 2738 m visoki vrh. Okoli 11. ure je na vrhu spominska slovesnost ponovne postavitve križa, ob 16. uri pa maša za gornike v kapelici v Vratih. Primerno za utrjene gornike. Za svojo varnost odgovarja vsak sam. Če greste z nami, sporočite na tel.: 051/372-782 ali na tomaz.stebe@gmail.com.

Več o naših izletih: <http://www.turni-klub-gora.si/Skala/Obvestila/Skala2009.pdf>.

GLASBENA ŠOLA DOMŽALE

Glasbena šola Domžale na podlagi 20., 21., 22., 23. in 24. člena Zakona o glasbenih šolah (Ur. l. R, 81/2006) in na podlagi 2. člena Pravilnika o šolskem koledarju za glasbene šole (Ur. l. RS, 44/2001) objavlja naslednji

DODATNI RAZPIS ZA VPIS NOVIH UČENCEV V ŠOL. LETO 2009/10

Oddelek:	Instrument/ petje:	Priporočena strost:	Število prostih mest:
DOMŽALE	Petje	dekleta 17-24 let, fantje 18-24 let	5
MENGEŠ	harmonika	7-9 let	6
	diatonična	9-11 let	1
	harmonika težja trobila	10-18 let	1

Sprejemni preizkusi bodo v petek, 28. avgusta 2009, ob 17. uri, v Glasbeni šoli Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale.

VABLJENI!

BREZPLAČNE SPLETNE STRANI ZA NVO

Velika večina nevladnih organizacij nima lastne spletne strani, ki predstavlja hitro in poceni komunikacijo z uporabniki storitev. Z namenom povečanja prepoznavnosti nevladnega sektorja in večje promocije nevladnih organizacij, v okviru projekta Regionalno stičišče NVO Srca Slovenije v letih 2009 in 2010, NVO Osrednjeslovenske regije omogočamo vzpostavitev brezplačnih spletnih strani.

Zakaj imeti spletno stran?

Ker jo danes preprosto morate imeti, saj vam prinaša številne prednosti. Z internetno predstavitevijo 24 ur na dan, vse dni v letu, velikemu številu uporabnikov interneta nudite predstavitev vaše organizacije ter lažjo, hitrejšo in cenejšo komunikacijo s člani. S pomočjo spletnih strani tako obiskovalci lahko enostavno pridobijo informacije o vaši organizaciji, vi pa jo lahko enostavno posodobite in urejate brez dodatnih stroškov. Predstavite lahko poljubno količino podatkov, ki je dosegljiva velikemu številu uporabnikov, kar vam omogoča najcenejši način promocije in predstavitve vaše organizacije.

Kako do brezplačne spletne strani?

Če bi tudi vi radi imeli spletno stran za svoje

Vzorec brezplačne spletne strani za društva

društvo, zavod ali ustanovo, nam to čimprej sporočite, saj je število brezplačnih spletnih strani, ki jih bomo vzpostavili, omejeno. Poslali vam bomo navodila, vi pa pripravite vsebino in slike, ki jih želite objaviti na svoji spletni strani. V organizaciji določite osebo, ki se bo udeležila usposabljanja za administratorja spletne strani in tako tudi v nadaljevanju skrbela za ažurnost podatkov. Prve spletne strani NVO so že zaživele in si jih lahko ogledate na spletni strani stičišča www.srce-me-povezuje.si.

Za več informacij smo dosegljivij na naslovu info@srce-me-povezuje.si ali na tel. št.: 040/365-850.

POROČILO GASILSKE ZVEZE MENGEŠ ZA MESEC JUNIJ

Sobota, 6. junij 2009

Ob 23.24 je na Finžgarjevi ulici v Mengšu zaradi udara strele zagorelo ostrežje stanovanjske hiše. Posredovali so gasilci iz PGD Mengeš, Loka in Topole, ki so požar pogasili. Da dež ne bi povzročil dodatne škode, so poškodovano ostrežje prekrili s ponjavami. Zaradi hitrega posredovanja večja materialna škoda ni nastala.

Četrtek, 11. junij 2009

Ob 12.55 je zagorela trava na poti na Dobeno. Požar na manjši travniški površini so pogasili gasilci PGD Loka, materialna škoda ni nastala.

Sobota, 20. junij 2009

Ob 10.12 je v stanovanjsko hišo na Baragovi cesti v Mengšu udarila vodna strela, ki je uničila skoraj celotno strešno kritino,

razbila okna, uničila električne in telefonske instalacije ter električne naprave, zaradi padanja strešne opeke pa tudi osebno vozilo. Posredovali so gasilci PGD Mengeš, Loka in Topole, ki so najprej s ponjavami prekrili ostrežje in tako zavarovali objekt pred dežjem, nato pa pomagali pri čiščenju notranjosti objekta.

Na kraj so prihiteli tudi reševalci ZD Domžale, saj so se v času udara strele v objektu nahajale tri osebe. Njihova pomoč k sreči ni bila potrebna, saj so bili stanovalci ne-poškodovani.

Udar strele je povzročil tudi daljši izpad električnega in telefonskega omrežja v polmeru približno 500 m.

Gasilska zveza Mengeš

*Spomin je kot pesem,
ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet,
ki nenehno poganja.*

V spomin

Minilo je petnajst let, odkar med nami ni več moža in očeta

**Franca
Kocijana**
iz Mengša.

Vsem, ki se ga spominjate,
se toplo zahvaljujemo.

*Njegovi: žena Vera
in sin Franci z družino*

Mengeš, julij 2009

Občinska stavba v cvetju

